

ŠTO JE PASTOR RUSSELL POUČAVAO

O Savezima, Posredniku, Otkupnini,
Žrtvi za grijeh i Pomirenju

SVEZAK 4

Pastor C. T. Russell

Rođen 16. veljače 1852. - Završio zemaljski put 31. listopada 1916.

Nakladnik: Međunarodno Udruženje Istraživača Biblije
Ponovljeno izdanje 2026.

Sadržaj

1 Svjetski Posrednik naš Zastupnik Z 1910—60	4
1.1 Pitanje o pravljenu razlike između Posrednika i Zastupnika	4
1.2 Je li Crkvi trebao Posrednik prije posvećenja?	4
1.3 Poteškoća je u terminima, a ne u činjenicama	4
1.4 Riječ "Posrednik" ne primjenjuje se biblijski na Crkvu	4
1.5 Isus je Otkupitelj Crkve, a ne Posrednik	4
1.6 Sposobniji za ispravnu razdiobu Riječi Istine	5
2 Je li Posrednik Zastupnik? Z 1910—104	5
2.1 Zastupnik Novog saveza nebiblijski	5
2.2 Zašto svijet neće trebati Zastupnika	5
2.3 Stav Crkve i svijeta prema Ocu i Sinu u Evanđeoskom dobu nasuprot Tisućugodišnjem dobu	5
2.4 Crkva se odmah predstavlja Ocu	6
2.5 Prihvatljivo vrijeme	6
2.6 Novo stvorenje u potpunom zajedništvu s Ocem, a ipak zahtijeva Zastupnika . . .	6
2.7 Prijestupi propusta i činjenja	6
2.8 Naš Gospodin je Zastupnik dok Veliko mnoštvo ne završi	7
3 Kada je Bog sklopio savez s Abrahamom	7
3.1 Posrednik između Boga i ljudi, a ne između Boga i Novih stvorenja	7
3.2 Dodan Zakonski savez. Dokaz da je Abrahamski savez postojao	7
3.3 Kritičari u zabludi u vezi vremena sklapanja Saveza s Abrahamom	8
3.4 Kronološki dokaz o vremenu uspostavljanja Abrahamskog saveza	8
4 Značenje nižih svećenika i povezivanja Aronovih sinova s njim	9
4.1 Slika Svećenika kao pojedinca	9
4.2 Kraljevsko svećenstvo po Melkisedekovom redu	9
4.3 Melkisedek jedini Svećenik	9
4.4 Tijekom Evanđeoskog doba Isus je dokazao da su on i Crkva dostojni	9
4.5 Veliki svećenik prinosi žrtvu	9
5 Grijesi koje je nosio žrtveni jarac Z 1910—235	10
5.1 Posebna se pažnja obraća na smrt svetaca	10
5.2 Mjera svojevolijskog grijeha	10
5.3 Vapaj Pravde za osvetom	10
5.4 Kažnjavanje nevinih kako bi se namirila Pravda	10
5.5 Daljnje zadovoljavanje Pravde na kraju Doba	11
5.6 Vrsta Pomirenja koju će ostvariti Veliko mnoštvo	11
5.7 Velika odgovornost protiv Nerona	11
5.8 Veliko mnoštvo pati zbog posebnog prijestupa protiv Kristovog tijela	11
6 Odgovori na optužbe Z 1909—278	12
6.1 Ne naučavamo novu niti se odričemo stare doktrine	12
6.2 Sažetak pastora Russella	12
6.3 Prosvjetljenje	12
6.4 Novi savez i Posrednik samo za svijet	13
6.5 Novi savez sada nije u djelovanju	13
6.6 Novi savez nije zapečaćen pri Prvom dolasku	13
6.7 Osposobljavanje poslužitelja Novog saveza	13

6.8	Pastor Russell izjavljuje da novo svjetlo nije odbacilo niti jedan element Istine . . .	14
6.9	Krv nasuprot mojoj krvi	14
6.10	Tvrdnja pastora Russella podržana Svetim pismom	14
6.11	Prigovori tek bacanje prašine u oči	14
6.12	Ispunjavanje patnji — Za Crkvu	15
6.13	Za njegovo Tijelo, koje je Crkva	15
6.14	Očevo i Sinovo privlačenje	15
6.15	Svijet pod Prijekim sudom	15
6.16	Potreba za Posrednikom u odnosu na potrebu za Otkupiteljem	16
6.17	Crkva ima Zastupnika, Abraham nije	16
6.18	Učenje Svetog pisma je razumno	16
6.19	Dosadašnje privlačenje od Oca, a ne od Zastupnika ili Posrednika	16
6.20	Odabir Rebeke je tip i nije zahtijevao Posrednika	16
6.21	Uzvišenje Krista	16
6.22	Križ je dao pravo, dok je uskrsnuće Isusu dalo sposobnost	17
6.23	Davanje pogana u baštinu	17
7	Objašnjenja i ispravci	17
7.1	Ispravak, Crkva nije pod Novim savezom	17
7.2	Ispravak, Novi savez nije potreban za pokrivanje Crkve	18
7.3	Ispravak, Veliki svećenik nije Posrednik tijekom Evanđeoskog doba	18
7.4	Crkva pod izvornim Savezom, ne zahtijeva Posrednika	18
7.5	Ispravak, izrazi Novi savez i Posrednik neispravno upotrijebljeni	18
7.6	Ispravak, Novi savez još nije zapečaćen	18
7.7	Ispravak, Isus nije Posrednik tijekom Evanđeoskog doba	19
8	Jesu li se promijenila učenja "Kule stražare"? Z 1909—307	19
8.1	Značenje promjene nasuprot odbacivanju	19
8.2	Promjena nasuprot vraćanju unatrag	19
8.3	Nedavni i rani članci Kule su usklađeni	19
8.4	Neki pogledi iz prošlosti smatrani su nebiblijski	20
8.5	Ilustracija kišobrana	20
8.6	Nekad smo smatrali da je Novi savez za Crkvu	20
8.7	Veće svjetlo znači bolju službu	20
8.8	Kula stražara ne negira Isusa kao Posrednika	20
9	"Učiniti kraj grijesima" Z 1909—326	20
9.1	Sedamdeset tjedana Izraelove naklonosti	21
9.2	Sedamdeset tjedana označava ispunjenje važnih događaja	21
9.3	Pomirenje isključivo za vjernike	21
9.4	Pomirenje najprije za Crkvu, a zatim za Svijet	21
10	Antitip počinje tamo gdje tip završava Z 1909—327	22
10.1	Kraj Zakonskog saveza s obzirom na Kristovu smrt	22
10.2	Židovi su još uvijek pod Zakonskim savezom	22
10.3	Kraj Evanđeoskog doba označava blagoslove Novog saveza za Izrael	22
10.4	Umiranje Zakonskom savezu	22
10.5	Pavao nije dao naslutiti da je Zakonski savez završio	22
10.6	Brisanje zadužnice s njezinim propisima	23
10.7	Život Hagare i Jišmaela nakon Izakova rođenja jest dokaz da Zakonski savez nije završio Isusovom smrću	23
10.8	Novi zakonski savez neće biti uspostavljen sve do kraja starog Zakonskog saveza .	23

10.9 Blagoslov svijeta čeka progresivno žrtveno djelo Crkve	23
11 Usporedba tipa i antitipa u pripremi za ispunjenje Božanskog obećanja Abrahamu Z 1909—381	23
11.1 Tipični Posrednik	23
11.2 Antitipični Posrednik	24
11.3 Suradnici tipičnog Posrednika	24
11.4 Suradnici antitipičnog Posrednika	24
11.5 Tipična Mojsijeva kuća	24
11.6 Antitipična kuća vjere	24
11.7 Aron, glava svoje kuće	24
11.8 Krist, Veliki svećenik naše vjeroispovijesti	24
11.9 Aron, niži svećenici, Leviti služili su Mojsijevoj kući	24
11.10 Crkva surađuje s Kristom	24
11.11 Tipični su svećenici sudjelovali u žrtvovanju	24
11.12 Antitipični svećenici sudjeluju s Velikim svećenikom	25
11.13 Tipične žrtve na godinu dana	25
11.14 Antitipične žrtve su trajne	25
11.15 Tipične žrtve nisu mogle dati vječni život	25
11.16 Bolje žrtve" dat će vječni život	25

1. SVJETSKI POSREDNIK NAŠ ZASTUPNIK Z 1910—60

1.1. Pitanje o pravljenju razlike između Posrednika i Zastupnika

Sa zanimanjem sam primijetio razliku koju činite između posrednika i zastupnika — da vjernici ovog Evanđeoskog doba, koji su pozvani da budu udovi Kristovog Tijela, Posrednika, imaju Zastupnika i on im je potreban; jer, iako su kao Nova Stvorenja prihvaćeni od Boga, ipak, imajući novu narav u nesavršenoj "glinenoj posudi", oni ne mogu komunicirati izravno s Ocem; kao što dobrom građaninu, odobrenom na zemaljskom sudu, zakon ne dopušta da se izravno obrati Sudu, već samo preko Zastupnika ili odvjetnika. Cijenim ovu razliku. Shvaćam kako bi bilo neskladno za nas Nova Stvorenja da bude pod posrednikom. I slažem se da je KULA STRAŽARA ispravno definirala te razlike; da je naš Gospodin Isus Krist Zastupnik Crkvi, a Posrednik svijetu. Slažem se, također, da njegovo Posredničko Kraljevstvo još nije uspostavljeno — da ono pripada Tisućugodišnjem dobu. Isto tako se slažem, da dok je naš Gospodin sada Posrednik Novog saveza, o njemu se tako govori proročanski, jer je to veliko djelo za koje je postavljen i zato što je svojom smrću postao "jamac" (Heb. 7:22) za potpuno izvršenje Božanskog obećanja o Novom savezu blagoslova za Izrael i svijet.

1.2. Je li Crkvi trebao Posrednik prije posvećenja?

Primjećujem svoju teškoću. Čini mi se da Crkvi, "kućanstvu vjere," sada ne treba Posrednik, budući da smo postali Nova Stvorenja; ali nije li nam trebao Posrednik prije nego što smo mogli postati Nova Stvorenja? Čini mi se da je naš Gospodin Isus morao djelovati kao Posrednik za nas, barem na trenutak, dok smo prihvaćali opravdanje i izvršili naše posvećenje. Ako to nije ispravna misao, molim vas da mi pružite potrebnu pomoć da izađem iz svoje nedoumice.

1.3. Poteškoća je u terminima, a ne u činjenicama

MI ODGOVARAMO: — Vaša je poteškoća samo u terminima, a ne u činjenicama. Činjenica je da je

vjernicima bila potrebna primjena Gospodinove zasluge, "otkupne cijene," da bude primijenjena u njihovu korist — kao pokriće za njihove ljudske nesavršenosti i temelj za njihovo postajanje su-žrtvovateljima s Kristom. Ovu činjenicu koju je vaš um temeljito shvatio nikada ne biste trebali napustiti. To je temelj svake ispravne vjere. Ali vi ste na tu činjenicu prikvačili pogrešnu etiketu ili ime te je trebate skinuti, a umjesto nje prikvačiti onu svetopisamsku etiketu ili ime. Kao naš Zastupnik naš nas je Gospodin opravdao, a ne kao naš Posrednik, jer izraz Zastupnik se odnosi na našeg Gospodina isključivo kao našeg predstavnika pred Ocem, te nakon što smo mi opravdani vjerom u njegovu krv i posvećeni kroz naše posvećenje da budemo mrtvi s njim, on se pojavio pred Ocem kao naš Zastupnik: bili smo prihvaćeni i začeti od svetog Duha kao Nova Stvorenja, njegovi "udovi." Naš Gospodin i dalje djeluje kao naš Zastupnik. On nije Zastupnik svijeta.

1.4. Riječ "Posrednik" ne primjenjuje se biblijski na Crkvu

Što se tiče riječi Posrednik, to je doista slavno ime i titula koju posjeduje naš Gospodin, ali to nije prava etiketa ili ime koje bi se trebalo povezati s njegovom službom u našem opravdanju. Ona se biblijski uopće ne odnosi na Crkvu, osim što smo mi suradnici Posrednika Novog saveza kao "njegovi udovi" u patnjama ovog sadašnjeg vremena, i kao sunasljednici s njim u slavnim izgledima Tisućljeća. Puno će nam pomoći da zapamtimo da se, iako se riječ posrednik danas vrlo olako koristi u općem razgovoru, ona vrlo specifično, pažljivo i isključivo koristi u Bibliji — samo u vezi sa Savezom. Mesija (Glava i Tijelo) je Posrednik Novog saveza, kao što je Mojsije bio Posrednik Zakonskog saveza. (Djela 3:22, 23.) Nikakav drugi posrednik osim ovih nije poznat u Svetom pismu, kakva god da je upotreba našeg jezika.

1.5. Isus je Otkupitelj Crkve, a ne Posrednik

Kojim bismo terminom, dakle, trebali govoriti o našem opravdanju i o onom čija žrtva opravdava Crkvu? Trebali bismo koristiti biblijski izraz otkupitelj. Isus je Otkupitelj Crkve, jer "Kupio nas je svojom vlastitom dragocjenom krvlju";

"Otkupljeni ste, ne raspadljivim stvarima... nego dragocjenom krvlju Kristovom." Naš će Gospodin u pravo vrijeme biti Posrednik svijeta. Ali on je za sada samo Otkupitelj Crkve, kao što je sada samo Zastupnik Crkve; zato što još nije primijenio svoju zaslugu u korist svijeta.

1.6. Sposobniji za ispravnu razdiobu Riječi Istine

Jesu li neki iznenađeni kad primijete ove jasne biblijske razlike u terminima? Razmislimo o tome da nam je Gospodin dao mnoge blagoslovljene prilike za proučavanje njegove Riječi koje naši preci nisu posjedovali. Zato bismo trebali vidjeti i cijeniti jasnije od njih. Trebali bismo biti sposobni "ispravno razdijeliti Riječ Istine" bolje nego oni. Ako su neki od naših dragih čitatelja mislili da su tako pažljivo proučavali Pismo da iz njega više ništa ne bi mogli naučiti, neka priznaju da je Božja Knjiga predivna, rudnik dragocjenog blaga. Njena egzaktnost u raznim obilježjima je čudesna. Ali upravo ta egzaktnost je dokaz njezina Božanskog nadahnuća, a sposobnost da vidimo tu egzaktnost dokaz nam je da nas vodi sveti Duh koji je Knjigu napisao; kao što je pisano: "Tjelesni čovjek ne prima stvari Duha Božjega, i ne može ih spoznati, jer se one duhovno prosuđuju." Naravni um je sklon odbacivanju, kritiziranju i nazivanju ovoga "cjepidlačenjem": Manjka mu moći razlučivanja ili je pak spreman izvrtati Riječ Božju kako bi odgovarala nekoj teoriji. U oba slučaja prisutna je sljepoća.

2. JE LI POSREDNIK ZASTUPNIK? Z 1910—104

2.1. Zastupnik Novog saveza nebiblijski

Neki govore o "Zastupniku Novog saveza." Je li takav izraz točan što se tiče našeg Gospodina Isusa? Je li on Zastupnik Novog saveza? Odgovaramo, Ne. Naš Gospodin je Posrednik Novog saveza, ali ne i njegov Zastupnik. On je njegov Posrednik u smislu da se u proročanstvima na njega ukazuje kao na onoga tko će ispuniti ovu Službu. Započeo je svoje djelo prilikom svog posvećenja i vjerno ga je nastavio do Kalvarije. Tim posvećenjem i vjernošću do smrti on je postao jamac Novog saveza — sigurnost ili garancija za

nas da će Savez u konačnici stupiti na snagu, i da će on biti onaj po kojem će postati djelotvoran. On je Posrednik Novog saveza otkad je uzašao na visinu, u tom smislu što surađuje s Ocem u provođenju Božanske svrhe odabira Crkve kao udova njegovog Tijela — dionika u Kristovim patnjama i u slavi koja će uslijediti. Uskoro će Posrednik primiti k sebi svakog uda svoga Tijela, sve čija su imena zapisana u Janjetovoj Knjizi Života. Zatim će potpuno oformljeni Posrednik službeno započeti svoj rad. Zaslugu Posrednikove žrtve, koja je sada posuđena ili uračunata nama, Crkvi, za naše opravdanje i posvećenje, on će tada, kao Posrednik između Boga i ljudi, primijeniti u korist Izraela i svih koji bi mogli postati Izraelci pod odredbama Novog saveza, a koje će odmah stupiti na snagu. Tisuću godina veliki Posrednik će stajati između Boga i čovjeka — jer Bog ne može prihvatiti grešne u srcu, niti s njima imati posla. Tijekom Posredničkog Kraljevstva ovi će primiti potpuno prosvjetljenje, pouku i pomoć, s namjerom da budu izvučeni iz stanja grijeha i smrti te uzdignuti do savršenstva i vječnog života. Tek kada postignu stvarno savršenstvo na kraju Tisućljeća, Posrednik će istupiti iz svoje Službe i tako povezati Boga s obnovljenim čovječanstvom — sa svom Adamovom djecom, osim Crkve, "velikog mnoštva" i onih koji umru Drugom Smrću. Čim Posrednik tako odstupi s mjesta između Boga i ljudi, čovječanstvo će postati odgovorno izravno Bogu, i Pravda bez milosti će prevladati. Nitko neće trebati niti zasluživati milost, jer, nakon što su uživali Božju milost tisuću godina i budući da su se po njoj usavršili, bit će potpuno sposobni održati svoj položaj na razini Pravde, ako su u srcu odani i istinski vjerni.

2.2. Zašto svijet neće trebati Zastupnika

Lako je uvidjeti da svijet pod Posrednikom tijekom Tisućljeća neće trebati Zastupnika, jer neće imati nikakvih odnosa s Ocem, već samo s Kristom, Posrednikom.

2.3. Stav Crkve i svijeta prema Ocu i Sinu u Evanđeoskom dobu nasuprot Tisućgodišnjem dobu

Uočite razliku između navedenog i stava Crkve prema Ocu i Sinu tijekom ovog Evanđeoskog do-

ba. Mi se Ocu predstavljamo odmah, zato što su nam srca u pravom stanju — željna su upoznati i vršiti Božju volju do granica naše sposobnosti, vjerujući u zaslugu Kristove žrtve koja je već primijenjena u našu korist. Kada posvetimo svoje živote prema primjeru našeg Otkupitelja — "trpjeti s njim," "biti mrtvi s njim," kako bismo živjeli i kraljevali s njim — Otkupitelj, prema Očevom Planu, postaje naš Zastupnik, podupire našu molbu, primjenjuje svoju zaslugu u našu korist i postaje nam jamac, da ćemo biti lojalni Bogu, ili pak umrijeti Drugom Smrću. Kao naš Zastupnik, naš Gospodin ne stoji između Oca i nas, već stoji s nama kao naš Stariji Brat, kao Glavni Svećenik nad vlastitom Kućom Svećenika. "Jer i onaj koji posvećuje i oni koji se posvećuju, svi su od jednoga; iz kojeg razloga se ne srami zvati ih braćom; govoreći: Objavit ću tvoje ime svojoj braći: usred Crkve pjevat ću ti hvale."—Heb. 2:11, 12.

2.4. Crkva se odmah predstavlja Ocu

Otkupitelj ne namjerava vršiti posrednički posao za Crkvu. On se ne naziva našim Posrednikom, već našim Zastupnikom. "Imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Krista Pravednika." (1. Ivanova 2:1.) Umjesto da stoji između Oca i nas, kao što će tijekom Tisućljeća stajati između Oca i svijeta, on nas odmah predstavlja Ocu, a Otac nas, prihvativši nas, odmah rađa svetim Duhom. Riječi našeg Gospodina glase: "Nitko ne dolazi Ocu osim po meni" — Zastupniku Crkve.

2.5. Prihvatljivo vrijeme

Kao grešnici nismo imali nikakav odnos s Bogom. Kada smo povjerovali i okrenuli se od grijeha, uračunato nam je opravdanje vjerom koje je omogućilo da se približimo Bogu i čujemo njegovu poruku kroz Krista — objavljujući nam mir te nas obavještavajući o Višnjem Pozivu i uvjeravajući nas da "Sada je prihvatljivo vrijeme"; da nas je tijekom ovog Evanđeoskog doba on spreman prihvatiti kao žive žrtve kroz Isusovu zaslugu i začeti nas svetim Duhom u božansku narav. U trenutku kad smo prihvatili te uvjete, naš je Otkupitelj postao naš Zastupnik i ugovor je odmah bio zaključen, a mi začeti svetim Duhom. Više nismo bili u tijelu, već u Duhu — ne više u Dvorištu, već u Svetinji.

2.6. Novo stvorenje u potpunom zajedništvu s Ocem, a ipak zahtijeva Zastupnika

Novom Stvorenju, budući da je bez grijeha, nije trebao Posrednik da dođe između njega i Boga. Naprotiv, Novo Stvorenje pjeva:— "Sunce duše moje, Oče moj dragi. Ne znam za noć kada si mi ti blizu. O! neka se ne digne oblak sa zemlje rođen Da te sakrije od očiju sluge tvoga." Ali Novom Stvorenju treba Zastupnik. Iako je u punom odnosu s Ocem, i iako kao Novo Stvorenje nema grijeha — grijesi poništeni na Kalvariji bili su samo oni od starog stvorenja. Pitamo li se zašto Novo Stvorenje, rođeno od Boga, bezgrešno, treba Zastupnika? Odgovaramo da je to zato što posjeduje blago novog uma u zemljanoj posudi koja je zbog pada vrlo nesavršena. Grijesi njegovog smrtnog tijela svi su poništeni uračunavanjem zasluge Zastupnika i u tom je trenutku stara narav umrla i prestala njena odgovornost. Onaj tko je mrtav "prestao je griješiti." (1. Petr. 4:1.) Novo Stvorenje, koje je u tom trenutku rođeno i koje je kao novi um ili nova volja preuzelo smrtno tijelo koje se smatra mrtvim, smatra se odgovornim za svoje ponašanje na potpuno isti način na koji je vlasnik psa odgovoran za njega. Kakvo god nasilje pas može počinuti, odgovoran je vlasnik, jer ga je trebao svezati. Tako smo mi, kao Nova Stvorenja, odgovorni za naše ruke, naše noge, naše oči, naš jezik, u onome što oni mogu činiti. Ako jezik kleveće drugoga zbog slabosti, snage navike itd., Novo Stvorenje je odgovorno i mora položiti račun. Ako se počine druga zlodjela, u svakom slučaju postoji slična odgovornost.

2.7. Prijestupi propusta i činjenja

Novo Stvorenje ne može tvrditi da je Kristova zasluga unaprijed poništila ove nesavršenosti njegovog tijela. On jedino može tražiti, prema apostolovim riječima: "Oproštenje grijeha koji su prošli, kroz Božju strpljivost." (Rim. 3:25.) Što, dakle, on mora učiniti u pogledu ovih svakodnevnih odstupanja — prijestupa propusta i činjenja uzrokovanih nesavršenostima njegovog tijela? Apostolov odgovor glasi: "Ako tko (u Crkvi) sagriješi, imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Krista Pravednika." (1. Ivanova 2:1.) "Imajući takvog velikog svećenika nad Božjom kućom (antitipični svećenici i Leviti) pristupajmo Bogu u punoj sigurnosti vjere, da primimo milosrđe

i nađemo pomoć u vrijeme potrebe." Stoga mi molimo: "Oče naš koji jesi na nebesima... oprosti nam naše grijese, kao što i mi opraštamo onima koji prestupaju protiv nas." Ako naš Gospodin i Zastupnik vidi da kao Nova Stvorenja gajimo njegov Duh milosrđa prema drugima, on će odmah zagovarati našu molbu i osigurati nam Božansko poništenje pogrešaka našeg tijela, u kojima mi, kao Nova Stvorenja, nismo bili stranka i nismo im pristali. Ako smo kao Nova Stvorenja dali djelomičan pristanak na pogrešan smjer, u tom bismo razmjeru bili odgovorni za neku vrstu udaraca ili kazne. A ako netko griješi svojevrijedno — ako je svesrdno, svjesno, namjerno i bez prosvjeda pristao na grijeh — to bi dokazalo da on više nije Novo Stvorenje, nego "dvostruko mrtav, iščupan s korijenjem."

2.8. Naš Gospodin je Zastupnik dok Veliko mnoštvo ne završi

Naš će Gospodin nastaviti biti Zastupnik Crkve kod Oca sve do trenutka kada posljednji ud njegovog Tijela i Velikog mnoštva završi svoj put i prijeđe iza zavjese kako bi postao ud "Crkve Prvorođenih, čija su imena zapisana na nebu." Tada im više neće trebati Zastupnik, jer će ih njihova uskrasna promjena učiniti savršenima, a dobre namjere njihovih volja kao Novih Stvorenja neće naići na nikakvu zapreku u njihovim novim tijelima. Bit će poput svog Gospodina, di-onici božanske naravi i sudionici u njegovoj slavi i njegovom djelu. Zatim će, kao udovi velikog Proroka, Svećenika, Posrednika, Suca i Kralja, oni tisuću godina pomagati u dijeljenju Božanskih blagoslova čovječanstvu. Tada će se uloga našeg Gospodina kao Zastupnika okončati proslavljenjem Crkve, a njegova uloga Posrednika između Boga i svijeta bit će spremna započeti.

3. KADA JE BOG SKLOPIO SAVEZ S ABRAHAMOM

3.1. Posrednik između Boga i ljudi, a ne između Boga i Novih stvorenja

Prijatelji koji, nezadovoljni nebiblijskim isticanjem kako im treba Posrednik između njih i Boga, jako se naljute na nas zato što im mi ukazujemo na istinu o ovoj temi — da je Posrednik između Boga i ljudi, a ne između Boga i Novog

Stvorenja. Čini se da oni žele imati drugačiji pogled na to, i naravno, nalaze obilje prilika za to. Ljudi obično pronalaze ono što traže. Nevjernici koji imaju pogrešan stav i željni su nalaziti mane Bibliji, uspijevaju sami sebe uvjeriti u njene nedosljednosti, proturječja, itd. Ponekad uspijevaju i druge, čije su namjere dobre, ali kojima nedostaje duhovno razlučivanje, previriti. Predlažemo da naš pravi stav prema tim nekadašnjim prijateljima bude da ih ostavimo na miru — da dopustimo Bogu da s njima rješava stvari. One od njih za koje on vidi da su poštena srca i ispravnog duha on će usmjeravati u suđenju i voditi ih natrag u Istinu; one koje ne može odobriti za bilo koji dio svog djela, ima svako pravo odbaciti. Mi ne smijemo gundati, već bismo trebali biti radosni što su nam oči otvorene da vidimo mudrost i pravdu Božanske odluke: "Plaća za grijeh je smrt." Ako, dakle, oni koji su nekad bili s nama i "od nas" nisu bili pod utjecajem svih Gospodinovih vodstava u prošlosti i izlaganja u sadašnjosti, što još možemo učiniti za njih nego prepustiti ih u ruku onome koji je previše mudar da bi pogriješio i previše pravedan da bi bio nemilosrdan?

3.2. Dodan Zakonski savez. Dokaz da je Abrahamski savez postojao

Ovi nekadašnji prijatelji, zaposleni traženjem onoga čemu se mogu usprotiviti, korak po korak koračaju u tamu. Jedna od njihovih nedavnih tvrdnji o pronalasku novog svjetla i dokaza da su učenja KULE STRAŽARE pogrešna jest to da Abrahamski savez uopće nije postojao; da je ono što je Bog rekao Abrahamu bio samo prijedlog za sklapanje Saveza, i da je Novi savez taj obećani. Oni misle da je on započeo negdje oko vremena Prvog dolaska našeg Gospodina, ali ne znaju kada, niti mogu pronaći bilo kakav stih u Pismu o tome, te se boje nagađati, kako se to ne bi pokazalo pogrešnim. Razlog koji stoji iza ovog nastojanja da odbace izvorni Savez s Abrahamom i da proglase da je on bio tek obećanje o stvaranju Novog saveza u pravo vrijeme očit je. Oni shvaćaju da Crkva ne može na ispravan način biti pod dva Saveza, ili pod dvije "majke," i odlučni su u tome da su oni djeca Novog saveza; stoga se trude pokazati da nije bilo Saveza, osim Zakonskog saveza, dok nije došao Krist. Nađu se u velikoj zbunjenosti kada netko citira

apostolove riječi da je "Zakon bio dodan radi prijestupa (dodan, naravno, Abrahamskom savezu) dok ne dođe Sjeme (specifično navedeno u Abrahamskom savezu)." (Gal. 3:19.) Još jedan biblijski stih koji im stvara probleme je tvrdnja sv. Pavla da je Zakonski savez sklopljen 430 godina nakon Abrahamskog saveza. Oni ne znaju kako ovo objasniti u skladu sa svojom teorijom da je Zakonski savez sklopljen 1600 godina prije vremena za koje tvrde da je započeo Novi savez.

Nakon što su se mučili oko prethodno navedenog, neki od njih okrenuli su se u novom smjeru — bilo što samo da budu drugačiji — bilo što kako bi dokazali da su ZORA-STUDIJE (DAWN-STUDIES) netočne, slijepi vodiči. Kasnija tvrdnja glasi: "Da, sigurno je sklopljena neka vrsta Saveza s Abrahamom, ali ona je sklopljena pedeset godina kasnije nego što to govore ZORA-STUDIJE. Sklopljena je nakon što je Abraham tipično ponudio Izaka za žrtvu." Tamo, govore nam oni, Bog je rekao Abrahamu: "Zakleo sam se samim sobom, govori Gospodin; jer si to učinio i nisi mi uskratio svoga sina, svoga jedinca; ja ću te blagosloviti i umnožit ću tvoje sjeme kao zvijezde na nebu i kao pijesak na obali morskoj; i tvoje će sjeme zaposjesti vrata svojih neprijatelja; i u tvom će se sjemenu blagosloviti svi narodi na zemlji; zato što si poslušao moj glas." — Post. 22:16-18.

Vidite, kažu oni, KULA STRAŽARA i ZORA-STUDIJE su pogriješili kad su rekli da je Bog sklopio Savez s Abrahamom kada je on prvi put došao u zemlju Kanaan; dok je on to tada samo obećao, ali nije zapravo sklopio Savez sve do pedeset godina poslije — kada je Izak imao dvadeset i pet godina i nakon što ga je Abraham ponudio kao žrtvu, u jednoj slici.

3.3. Kritičari u zabludi u vezi vremena sklopanja Saveza s Abrahamom

Naš odgovor je da su naši kritičari u zabludi. Bog je pozvao Abrahama dok je još bio u Haranu, da izađe u zemlju Kanaan i da će tamo sklopiti Savez s njim. Abraham je povjerovao te se, po smrti oca mu Teraha, preselio u Kanaan. Nakon toga ga je Gospodin blagoslovio i ostvario Savez s njim. Taj se Savez ponavljao u raznim oblicima s vremena na vrijeme i puno je kasnije potvrđen Izaku i Jakovu. Čak i da je vrijeme polaganja zakletve za Savez stvar o kojoj bi se raspravljalo,

to ne bi promijenilo činjenicu da je sâm Savez bio sklopljen neposredno nakon što je Abraham poslušao i preselio se u Kanaan. Različite izjave u pogledu ove stvari glase: "Sklopio sam Savez s tobom," "Zakleo sam se," itd. Smatrati da su ove ponovne izjave Božanske Namjere ili Novi savezi ili oponašanja da Savez nije bio sklopljen, značilo bi pogrešno pretpostavljati.

3.4. Kronološki dokaz o vremenu uspostavljanja Abrahamskog saveza

Pogledajte kamo bi ih njihov argument odveo kronološki. Da Abrahamski savez nije sklopljen sve dok figurativno nije ponuđen Izak, to bi na toj točki dodalo pedeset godina kronologiji. Naše računanje temeljimo na riječima sv. Pavla: "Savez, koji je prije potvrđen od Boga u Kristu, Zakon, koji je nastao 430 godina poslije, ne može poništiti." (Gal. 3:17.) Ako, dakle, umjesto računanja tih 430 godina od vremena kad je Abraham ušao u Kanaan, mi to budemo računali od datuma pedeset godina poslije, kada je ponudio Izaka, onda bismo našoj kronologiji morali dodati pedeset godina. Što bi to značilo? To bi izbacilo sve iz ravnoteže — samu kronologiju i sklad koji se na njoj temelji. Na primjer, dodavanje tih pedeset godina rezultiralo bi time da šest tisuća godina završi pedeset godina prije 1872., točnije, u 1822. godini, što bi pak značilo da bi Tisućljeće, razdoblje od sedam tisuća godina, počelo 1823. godine. O besmislenosti ovoga ne treba raspravljati. I još jedno predivno vremen-sko obilježje ovime bi bilo narušeno — ono koje je predložio brat Edgar — da je davanje Saveza, kronološki, točno na sredini između vremena pada i slanja Evanđelja poganima, pri čemu ga je Kornelije prvi primio. No, kao što smo već napomenuli, možemo očekivati svašta i svakakvo nešto u pogledu nerazumijevanja i pogrešnog predočavanja, ogorčenosti i osobnih uvreda od onih nekadašnjih prijatelja. "Ako svjetlost koja je u tebi postane tama, kolika će to tama biti!" Čini se da tama na ljude djeluje, ne samo intelektualno, već moralno, otupljujući njihov osjećaj za ispravno i neispravno, istinu i laž, pristojnost i čast. Čuvajmo se vraćanja zlim za zlo, klevete za klevetu, ili njegovanja, i u najmanjem smislu, korijena gorčine, mržnje, zavisti, razdora — djela tijela i Protivnika.

4. ZNAČENJE NIŽIH SVEĆENIKA I POVEZIVANJA ARONOVIH SINOVA S NJIM

4.1. Slika Svećenika kao pojedinca

Pitanje.—U imenovanju Aronovog svećenstva, Aron je bio Veliki svećenik, a njegovi sinovi bili su pridruženi svećenici. Je li činjenica da su njegovi sinovi bili povezani s njim posebno tipična? Odgovor.—Očito je tip bio namijenjen podučavanju da su ovi niži svećenici bili udovi, ili tijelo, Velikog svećenika, jer je to bio oblik u kojem je stvar izražena. On je trebao "izvršiti pomirenje za sebe i svoj dom." Sada, koja je misao u ovoj riječi "za sebe"? Kako bismo to najjasnije izrazili? Koji bi odnos osim odnosa supruge bliže predstavljao nečije vlastito ja? Aronovi sinovi bi ga, dakle, predstavljali na poseban način, kao da su oni njegovo tijelo. Otac je predstavljen u svom sinu u određenom smislu. Tip Velikog svećenika u njegovoj službi tako bi se održavao kroz uzastopne generacije. Sinovi nisu bili tipični kao sinovi, nego su u tipu sinovi bili najbolji mogući prikaz svećenikovog tijela, i stoga su bili predstavnici nas, koji smo Tijelo Kristovo.

Pitanje.—Postoje li u ovo vrijeme neki antitipični svećenici koji obavljaju svećeničko djelo? Odgovor.—Prema našem razumijevanju, slika "svećenika" je individualna slika. To nije djelo koje svećenici trebaju obavljati u kolektivnom smislu, već ovdje taj jedan svećenik treba obaviti djelo. Drugim riječima, niži svećenici samo se priznaju kao predstavnici svećenika, isto kao što smo mi Kristovi predstavnici. U tom smislu riječi moglo bi se reći da postoji samo jedan svećenik, svećenik koji obavlja službu, onaj koji obavlja to određeno djelo; ali u drugom smislu postoji niže svećenstvo — u smislu da imamo odvojenu osobnost, kao pojedinci, a ipak djelujemo u sprezi s našim Gospodinom kao njegovi udovi.

4.2. Kraljevsko svećenstvo po Melkisedekovom redu

Prepoznajući Pismo, "vi ste kraljevsko svećenstvo," stavimo naglasak na apostolove riječi koje objavljuju o našem Gospodinu: "Da je na zemlji, ne bi ni bio svećenik, budući da postoje svećenici koji prinosе darove po Zakonu." Apostol zatim nastavlja dokazivati da je naš Gospodin bio Svećenik po Melkisedekovom redu, te da je to

Melkisedekovo svećenstvo priznato od Boga uz zakletvu, a da Aron i njegovo svećenstvo nikada nisu tako priznati. Ali što se tiče ovog čovjeka, Gospodin je rekao: "Zakleo sam se zakletvom, ti si Svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu."

4.3. Melkisedek jedini Svećenik

Melkisedek je, naravno, bio samo jedan svećenik, i taj jedan svećenik je, stoga, predstavljao sve udove našeg Gospodina, a budući da je veliko djelo antitipičnog Svećenika u budućnosti, a ne u sadašnjosti, vidimo da je to razlog zašto se Aron tako posebno ne spominje u tipu Velikog Svećenika. Veliki Svećenik će doista obavljati svoje veliko djelo tijekom Tisućugodišnjeg doba, a ono što se radi u sadašnje vrijeme samo je pripremno djelo, pripremajući se za djelo.

4.4. Tijekom Evandeoskog doba Isus je dokazao da su on i Crkva dostojni

Prvo, Gospodin Isus, u tri i pol godine svoje službe, dokazao je da je dostojan biti Svećenik; a tijekom 1800 godina od tada on dokazuje da smo mi dostojni biti njegovim udovima, i do trenutka kada završi svoje djelo dokazivanja svih nas dostojnima, sa sobom, za ovu veliku i časnu poziciju Proroka, Svećenika, Posrednika, Kralja, Suca svijeta, on će u isto vrijeme imati na svom računu određenu zaslugu koju će moći primijeniti za svijet i na temelju koje će moći obavljati svećeničku službu za čovječanstvo. Svećenička služba, kao što je ranije navedeno, više pripada budućnosti nego sadašnjosti. Sadašnje vrijeme je vrijeme žrtvovanja, vrijeme sklapanja saveza s Gospodinom kroz žrtvu.

4.5. Veliki svećenik prinosi žrtvu

Slažemo se, naravno, da nitko od nas ne prinosi žrtvu. Veliki svećenik je udario junca i ubio ga, a veliki svećenik je, isto tako, udario jarca i ubio ga. Zatim je došlo prikazivanje; kao, na primjer, kada apostol kaže: "Prikažite svoja tijela kao živu žrtvu, svetu, ugodnu Bogu," itd., on ovdje ne kaže: Obavite svećeničko djelo na svom tijelu, već prikažite sebe kao žrtvu Gospodinu; on vas može prihvatiti; on vas može žrtvovati i on može izvršiti službu na vama koja će vas pripremiti za

udio s njim, kao udom njegovog Tijela, u slavnom djelu budućnosti, u djelu blagoslivljanja svih obitelji na zemlji, u djelu uvođenja Vremena obnove (restitucije) o kojima je Bog govorio na usta svih svojih svetih proroka od postanka svijeta. — Djela 3:19-21.

5. GRIJESI KOJE JE NOSIO ŽRTVENI JARAC Z 1910—235

"A jarac za otpuštenje (žrtveni jarac) neka se živ postavi pred Gospodina da se nad njim izvrši pomirenje." — Lev. 16:10.

5.1. Posebna se pažnja obraća na smrt svetaca

Ne možemo u potpunosti shvatiti metodu kojom se vode računi Pravde, ali očito je ubojstvo, oduzimanje života, jedan od najozbiljnijih zločina s Božanskog stajališta, bilo to ubojstvo u stvarnom smislu, ili samo mržnja prema drugome, koju Gospodin naziva ubojstvom u srcu. On izjavljuje da je "dragocjena u Njegovim očima smrt Njegovih svetaca." To znači da On posebno obraća pažnju na njihovu smrt. Tijekom cijelog razdoblja koje je prethodilo prvom dolasku našeg Gospodina prolijevala se pravedna krv, od Abela pa sve do Zaharije.

5.2. Mjera svojevolljnog grijeha

Što se Kaina tiče, on je bio kriv za smrt svoga brata, kriv za bratovu krv; drugi koji su ubijali pravedne ljude koje je Bog odobravao smatrani su krivima za njihovu smrt; a oni koji su ubili Isusa smatrani su krivima za Kristovu krv. Božji je prijedlog (naum) da kroz Kristovu zaslugu On namjerava opće opraštanje sve Adamove slabosti i grijeha, ali postoji mjera grijeha koja nadilazi sve što bi se opravdano moglo smatrati rezultatom slabosti, i za koju postoji mjera odgovornosti.

5.3. Vapaj Pravde za osvetom

Prema Svetom pismu, Abelova je krv "vikala sa zemlje Gospodinu". Drugim riječima, Pravda je vapila za osvetom. Zasluga Kristove smrti, koja će se u konačnici primijeniti kao otkupna cijena

za grijeh svijeta, očito ne bi u potpunosti pokrila takav prijestup. Ona bi pokrila onaj dio koji je pripadao Adamovoj slabosti ili naslijeđu, ali određeni dio ostao bi nepokriven. Stoga možemo pretpostaviti da bi određena mjera obveze i dalje teretila one pojedince koji su počinili ta ubojstva, te da bi ih zbog njihovih zlodjela i nedjela više-manje snašla odmazda. No očito je Gospodin naumio da, budući da su neki morali patiti, on dopusti određeno namirivanje ovog računa za ubojstva, kako bismo to mogli nazvati, a koje bi snašlo Židove na kraju Židovskog doba. Budući da su na kraju svog Doba ionako morali proći kroz veliko vrijeme nevolje, naumio je dopustiti da ta dodatna patnja dođe na njih, čak i na mnoge koji su bili nevini.

5.4. Kažnjavanje nevinih kako bi se namirila Pravda

Čini se da je on dopustio ovo kažnjavanje nevinih kako bi u određenoj mjeri namirio račun Pravde protiv onih koji su počinili posebna ubojstva itd., i u tom svjetlu razumjeli bismo izjavu: "Da se od ovog naraštaja zatraži sva pravedna krv koja je prolivena na zemlji, od krvi pravednog Abela do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojeg ste ubili između hrama i žrtvenika." (Mat. 23:35.) To je bio "krajnji gnjev" koji je došao na Jeruzalem i to je, čini se, izravnilo račun što se tiče prošlosti. Tamo je učinjen novi početak, baš kao što je započela nova rasporedba. Antitipično Svećenstvo i Antitipični Leviti tada su stupili na scenu, a tijekom cijelog ovog Evanđeoskog doba Gospodin je također vodio računa o smrti svih svojih posvećenih ljudi. Ako je netko kriv za smrt jednoga od Gospodinovih svetih, posvećenih, taj navlači na sebe posebnu obvezu i odgovornost. Čini se da postoji posebna optužba Pravde protiv onoga tko je kriv ili odgovoran za smrt ili progonstvo njegovih svetaca. Postoji sugestija o tome (Otk. 6:9, 10), gdje duše onih koji su bili obezglavljeni zbog Isusovog svjedočanstva i zbog Božje Riječi viču: "Dokle, Gospodaru! Dokle, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti krv našu na onima koji žive na zemlji." Čini se da ovo simbolično prikazuje, ne vikanje bilo kojeg pojedinca, jer su ti pojedinci bili mrtvi i nisu imali spoznaje, niti ikakvog razumijevanja o tim stvarima — "mrtvi ne znaju ništa" — nego je Pravda ta koja je vikala, kao u Abelovom slu-

čaju, nakon što je bio mrtav. Oni nisu imali ništa s vikanjem svoje krvi. To je bio glas Pravde. počinili ubojstvo.

5.5. Daljnje zadovoljavanje Pravde na kraju Doba

Da je postojala prilično velika klasa ovakve vrste kroz cijelo ovo Evanđeosko doba dulje od 1.800 godina, slobodno će priznati svi. Mnogi su patili za stvar pravednosti, zbog imena Gospodinova; i očito Gospodin namjerava da će na kraju ovog Doba učiniti isto što je učinio i na kraju Židovskog doba — imati zbrajanje ili polaganje računa, takoreći, i zadovoljenje Pravde. To nije zadovoljenje Pravde koje će Isus ostvariti zaslugom svoje vlastite krvi, zadovoljavajući sve zahtjeve koji bi došli pod naslov Adamove osude i slabosti, nego zadovoljenje Pravde u pogledu ovih prijestupa protiv "Tijela Kristova, a to je Crkva" — "Tko god sablazni jednoga od ovih najmanjih mojih, bolje bi mu bilo da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da se utopi u dubini morskoj."

5.6. Vrsta Pomirenja koju će ostvariti Veliko mnoštvo

Na kraju ovog doba postojat će klasa, koju nazivamo Veliko mnoštvo, koja mora umrijeti jer je njihov savez bio da će tako učiniti. Pod tim su uvjetom primili začecije svetim Duhom. Stoga, ako Bog želi dovršiti ovo djelo milosti u njima dajući im duhovnu narav, mora se dogoditi smrt tijela. Nema alternative, nema bijega od toga; a budući da nisu uspjeli izvršiti žrtvu u punom smislu, nisu uspjeli krenuti naprijed sa žarom i poletom kakvi bi se tražili od onih koji bi bili njegovi sljedbenici u stopu, oni su isključeni iz klase Malog stada; ali umjesto da budu bačeni u Druhu smrt, dopušteno im je da dovrše svoju smrt. A budući da se njihova smrt ne primjenjuje, kao što je smrt udova Kristova Tijela — u žrtvenom smislu, kao što je prvotno bilo predloženo da bi trebala biti — čini se da je uređenje takvo da će ovi ići u smrt na svojevrzni supstitucijski način, kao kompenzacija za neke od prijestupa onih koji su vršili nasilje nad udovima Kristova Tijela tijekom doba. I tako će se računi Pravde dijelom izravnati pomoću njih i do određenog stupnja, stoga, bit će odobreno odgovarajuće oslobođenje, možemo reći, onima koji su u prošlosti

5.7. Velika odgovornost protiv Nerona

Na primjer, riječi anđela Danielu (Dan. 12:2) podrazumijevaju da će Neron, kada izađe u uskrснуću, izaći na sramotu i vječni prijezir. Svi će znati o detaljima čovjekovog života; to će biti otvorena knjiga za cijeli svijet. Ljudi će reći: "To je Neron! Evo ga!" Bit će to strašna muka biti tako promatran kao ubojica vlastite majke i ubojica stotina Božjih svetaca; i njegova će se sramota i prijezir nastaviti sve dok se ne uzdigne iz tog stanja degradacije i dokaže promjenom karaktera da je potpuno promijenjen čovjek. Ali protiv Nerona će postojati određena velika odgovornost zbog smrti svih tih Gospodinovih svetaca; ovo bismo mogli pomisliti da bi gotovo isključilo svaku mogućnost da dobije milosrđe od Boga. Ako bi smrt jednog sveca donijela kaznu, smrt mnogih svetaca bi, mislimo, pravedno donijela veliku kaznu. Stoga možemo pretpostaviti da će imati mnogo sramote i prijezira; ali unatoč tome, zasluga Kristove smrti primijenit će se i na Nerona kao i na ostatak čovječanstva. Moguće je da su mnogi ljudi živjeli u svijetu čiji umovi i srca nisu bili nimalo bolji od Neronovih, ali koji nisu imali jednaku priliku za očitovanje ove zle sklonosti. Možda je bilo mnogo onih koje bi voljeli ubiti, ali budući da nisu bili carevi, oni bi sami bili podložni zakonu i kazni te su time bili odvraceni. Mi, stoga, nismo mjerodavni suditi o tome koliko je točno Neron bio odgovoran za sav svoj smjer ili koliko je bio više kriv od nekih drugih iz te rase.

5.8. Veliko mnoštvo pati zbog posebnog prijestupa protiv Kristovog tijela

Patnja i smrt Velikog mnoštva su, kao što smo vidjeli, nužni, i primjena te patnje i smrti na supstitucijski način za posebne prijestupe protiv "Tijela Kristova" čini se da je posebna odredba sa Gospodinove strane. Na taj način "duše pod žrtvenikom" i njihova krv viču za osvetom; i na taj način će osveta biti ispunjena. Vapaj Pravde bit će zadovoljen u vezi sa smrću tih nevinih osoba iz klase Velikog mnoštva u vremenu nevolje. Smrt Neronovih žrtava bit će nadoknađena, možemo pretpostaviti, onima koji bi mogli nevini patiti. Računi Pravde, u ovom pogledu, bit će

zadovoljeni. U tipu, otpremanje žrtvenog jarca (jarca za otpuštenje) u pustinju pred kraj Dana pomirenja i činjenica da se ne spominje njegovo uništenje, moglo bi sugerirati da se "veliko mnoštvo" i njihova iskustva uopće neće uzimati u obzir nakon vremena odvođenja jarca; ali prethodni argument, čini se, nedvojbeno dokazuje da se Kristova zasluga mora nastaviti primjenjivati sve dok i posljednji ud klase "velikog mnoštva" ne pretrpi potpuno uništenje tijela koje on nije dragovoljno predao.

6. ODGOVORI NA OPTUŽBE Z 1909—278

Optužuje nas se da su se naša učenja o vitalnim istinama promijenila, a da još uvijek šaljemo u javnost "Studije Svetog pisma" (Scripture Studies) koje iznose naša prijašnja učenja te da smo time krivi za nepoštenje.

6.1. Ne naučavamo novu niti se odričemo stare doktrine

Činjenica je da ne naučavamo nikakvu novu doktrinu niti se odričemo ijedne stare doktrine. Neko smo vrijeme raspravljali o tome isplati li se uopće unositi onih nekoliko malih promjena u "Studije Svetog pisma" koje su bile neophodne kako bi ih se uskladilo sa svjetlošću sadašnjeg trenutka. Na kraju smo zaključili da bi bilo mudro napraviti tih nekoliko promjena. Nismo smatrali vrijednim spomena te sitne promjene čitateljima "Kule stražare", ali budući da su naši protivnici pokrenuli tu temu, bit će nam zadovoljstvo pokazati te neznatne promjene koje su se smatrale svrhovitima. Naši će čitatelji biti iznenađeni kad uoče njihovu beznačajnost. Naši protivnici, željni da se opravdaju, šire zablude i prekidaju djelo žetve (što ne mogu učiniti), uhvatili su se ovih točaka jasnijeg svjetla i pokušali od njih napraviti nešto veliko, revolucionarno, suprotno svemu prethodno predstavljenom; suprotno Kristu; suprotno Otkupnini; suprotno svemu što je dobro i sveto.

6.2. Sažetak pastora Russella

Oduvijek smo tvrdili da je Isus Posrednik Novog saveza. Oduvijek smo tvrdili da je Crkva Tijelo Kristovo. Oduvijek smo tvrdili da će Novi savez

blagosloviti svijet kroz Izrael pri Drugom dolasku našeg Gospodina, nakon što Crkva uzađe na Goru Sion — u duhovno Kraljevstvo u sili Prvog uskrsnuća — "Njegovog uskrsnuća." Oduvijek smo tvrdili da će ovaj Posrednik, Isus kao Glava i Crkva kao njegovo Tijelo, stajati između Boga i svijeta čovječanstva tijekom Tisućljeća — da svijet neće imati nikakvog odnosa s Bogom, Ocem, sve dok Mesija, Posrednik, "taj veliki Prorok," antitip Mojsija, ne ostvari za Izrael i svijet sve blagoslovljene odredbe Novog saveza. Mi i dalje vjerujemo i još uvijek naučavamo sve te stvari.

Oduvijek smo tvrdili da Crkva, kao Tijelo Kristovo, dijeli s njim Božansku naklonost na duhovnoj razini kao baštinici Abrahamskog saveza — ne kao baštinici Zakonskog saveza, niti kao baštinici Novog saveza. (Gal. 3:29.) To i dalje tvrdimo. Oduvijek smo tvrdili i dalje tvrdimo da prirodni Izrael ne može postići Božanske blagoslove pod Zakonskim savezom te da su sve privilegije i nade tog Saveza prošle kada je Isus naslijedio sve njegove blagoslove i prava pri svojoj smrti i u svom uskrsnuću. Tvrdili smo i dalje tvrdimo da je Zakonski savez, iako lišen ikakve moći da daje život ili blagoslove Židovu, još uvijek ropstvo nad tim narodom i nastaviti će to biti, te da je jedini način na koji oni mogu izaći ispod njegove smrtno presude taj da sada prihvate Krista za svog muža i postanu njegovi suradnici u duhovnom Kraljevstvu kao udovi Crkve, ili pak tako da kao nacija sudjeluju u blagoslovima Novog saveza, koji će im se otvoriti pri Drugom dolasku našeg Gospodina, kada Crkva bude potpuna i kada Novi savez u potpunosti stupi na snagu.

6.3. Prosvjetljenje

Što je, onda, razlika? — u čemu je to prosvjetljenje na stazi koje sada vidimo i u kojem su naši protivnici našli priliku za objavu neprijateljstva koja već dugo tinjaju u njihovim grudima? U ovome: Prepoznajući da će Novi savez tijekom Tisućljeća blagosloviti Izrael i sve narode privilegijama Restitucije (obnove), ljudskim savršenošću itd., ranije smo pretpostavljali da je u nekom smislu, koji nismo mogli objasniti, njegov utjecaj unaprijed došao na Evanđeosku crkvu tijekom ovog Doba, dajući nam opravdanje ili Restituciju na ljudska prava kroz vjeru,

umjesto stvarno, kao što će to svijet imati tijekom Tisućljeća. To je stajalište bilo u biti točno, ali ne u svakoj pojedinosti. Činjenica je da smo mi, kako Pismo kaže, "opravdani vjerom", a ne nekim Savezom. Novi savez nema apsolutno nikakve veze s opravdanjem po vjeri. Pod njim će proslavljeni Krist darovati Izraelu i svijetu, ne uračunatu restituciju, već stvarnu, kroz djela za čije će im obavljanje biti pružena pomoć. — Otk. 20:13.

6.4. Novi savez i Posrednik samo za svijet

Sada vidimo još jasnije nego prije da su Novi savez i njegov Posrednik Božanska odredba isključivo između Boga i grešnog svijeta. Vidimo da Bog, tijekom sadašnjeg doba, poziva posebnu klasu koja ima oko vjere, uho cijenjenja i srce poslušnosti — "koliko god ih pozove Gospodin, Bog naš." On ne poziva nikog drugog osim ovih. Svojim providnostima i svojom Riječju on ih poziva da prihvate Isusa kao svog Otkupitelja, preko kojeg jedino opravdavajućom vjerom Otac može s njima postupati i prihvatiti ih kao "udove Pomazanika." Kroz vjeru u Otkupitelja (ne kroz bilo kakav Savez) on im nudi privilegije posvećenja njihovih uračunatih zemaljskih prava i njihovog udjela u blagoslovima uskrsnuća ili restitucije koji dolaze svijetu. On predlaže da oni koji prihvate ovo uređenje mogu biti ubrojeni s Kristom kao sudionici u njihovim patnjama i kao oni koji umiru kao njegovi udovi, te da mogu biti nagrađeni udjelom s njim na nebeskoj razini kao udovi obećanog Abrahamovog Sjemena. Kada sada pogledamo u Gospodinovu Riječ, otkrivamo da sami sebi zamućujemo vid pokušavajući primijeniti Novi savez na nas same i pretpostavljajući da je on imao bilo kakve veze s opravdanjem po vjeri ili da je opravdanje po vjeri uopće trebalo nekakav Savez.

6.5. Novi savez sada nije u djelovanju

Sada možemo vidjeti da Novi savez još nije u djelovanju; stoga Posrednik Novog saveza još ne obavlja svoje djelo pod tim Savezom. Njegovo prvo djelo bit će pečačenje Saveza. Ranije smo vidjeli da sav blagoslov, sav uskrsni život, sve buduće prilike za svakog člana Adamove rase moraju doći kroz dragocjenu Kristovu krv te da ona, stoga, mora sadržavati vrijednost koja

će u konačnici zapečatiti Novi savez i osigurati njegove blagoslove Izraelu i svijetu. Mi to i dalje vidimo, ali uviđamo da je naš Gospodin, umjesto da odmah primijeni svoju krv kako bi zapečatio Novi savez, učinio nešto sasvim drugačije. On ju je primijenio za grijehe "kućanstva vjere", onih koji će tijekom Evanđeoskog doba vjerovati u njega, posvetiti se Očevoj službi i biti začeti svetim Duhom. Više od osamnaest stoljeća njegova je krv bila djelotvorna za ove i samo za ove, te je donijela samo njima uračunata prava na restituciju. Izrael nije dobio stvarnu restituciju jer njihov Novi (zakonski) savez, koji je za to predviđen, još nije bio zapečaćen.

6.6. Novi savez nije zapečaćen pri Prvom dolasku

Očito je da Novi savez nije zapečaćen pri Prvom dolasku našeg Gospodina, iako je Isus tamo, kao "Posrednik Novog saveza," prolio svoju dragocjenu krv, neophodnu za njegovo pečačenje. Ipak, Isus zasigurno nije odustao od službe Posrednika Novog saveza koju je preuzeo. Nije odbio primijeniti svoju krv za pečačenje Novog saveza. On jednostavno najprije čini nešto drugo, u skladu s Očevom voljom od prije postanka svijeta. — 2. Petr. 1:2, 3.

6.7. Osposobljavanje poslužitelja Novog saveza

Isus, Posrednik Novog saveza, čeka prije nego što posreduje taj Novi savez, kako bi sakupio "izabrane," koji trebaju sačinjavati njegove udove, njegovo Tijelo, njegove sunasljednike, u Tisućugodišnjoj slavi i posredničkom djelu. On je Glasnik ili sluga Novog saveza, a svaki pripadnik Crkve koji je sada pozvan i izabran postaje niži sluga i glasnik Novog saveza. Kao što sveti Pavao izjavljuje: "On nas je učinio sposobnim poslužiteljima (slugama) Novog saveza." (2. Kor. 3:6.) Ovo djelo osposobljavanja Crkve, udova Posrednikovog Tijela, priprema ih za buduću službu pomaganja Izraelu i svijetu pod i kroz uvjete Novog saveza. Uz to, sveti Pavao i drugi apostoli te svaki od Gospodinovih vjernika već su sada poslužitelji ili sluge ovog Novog saveza, po tome što su, kao Gospodinovi glasnogovornici, angažirani u pozivanju udova Kristovog Tijela, te su angažirani i kao Gospodinovi pred-

stavnicu u izgrađivanju jedni drugih u "presvetoj vjeri," pripremajući jedni druge kao udove Posrednikovog Tijela, Kristovog Tijela, kako bi se s njim pridružili u djelu njegovog Posredničkog Kraljevstva od tisuću godina.

6.8. Pastor Russell izjavljuje da novo svjetlo nije odbacilo niti jedan element Istine

Zasigurno nema promjene, nema odbacivanja nijednog elementa Istine u vezi s ovim stvarima. Naprotiv, cjelokupna tema Novog saveza dodatno je razjašnjena našim uviđanjem da on nema apsolutno nikakve veze s opravdanjem Crkve — da je on još uvijek u budućnosti; da još nije zapečaćen; te da je, naprotiv, ponuda Gospodinovim sljedbenicima ta da mogu s njim sudjelovati u njegovoj čaši, njegovoj žrtvi, njegovoj patnji. Naše sudjelovanje s njim kao udova Tijela velikog Proroka, Svećenika, Kralja svijeta i Posrednika Novog saveza, pod kojim će Izrael i svijet biti blagoslovljeni, ovisi o našem sudjelovanju s njim u njegovim patnjama. To objašnjava zašto blagoslovi za svijet nisu započeli prije osamnaest stoljeća. To objašnjava zašto je Izrael odbačen i zašto njegov Novi savez nije bio sklopljen kroz sva ta stoljeća. (Jer. 31:31.) To objašnjava zašto restitucija nije mogla doći Izraelu i kroz Izrael svijetu sve do Drugog dolaska Krista, kada će "izabrani" broj njegovih sljedbenika ispiti njegovu čašu patnje, žrtve i samoodricanja. "Ako s njim trpimo, s njim ćemo i kraljevati; ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živjeti." Ako smo opravdani vjerom u njegovu krv i posvećenjem do smrti prihvaćeni kao udovi u njegovo Tijelo, tada ćemo biti udovi Duhovnog Abrahamovog Sjemenja, po čijem će milosrđu prirodni Izrael zadobiti milosrđe i postati zemaljsko Abrahamovo Sjeme pod uređenjem Novog saveza te biti upotrijebljen za dijeljenje Božjih blagoslova svim obiteljima na zemlji. Vidi Rimljanima 11:25-36.

6.9. Krv nasuprot mojoj krvi

Optužuje nas se da je Kula stražara ("The Watch Tower"), kako bi zavarala i dovela u zabludu, napravila lažni citat u svom izdanju od 1. siječnja 1909., na stranici 12, citirajući: "Ovo je krv," umjesto "Ovo je moja krv." Ovaj je prigovor nategnut. Kao što je dobro poznato, različita

Evangelja navode riječi našeg Gospodina u pomalo različitom obliku. Luka kaže: "Ova je čaša Novi savez u mojoj krvi, koja se za vas proljeva." (Luka 22:20.) Marko kaže: "Ovo je moja krv Novoga saveza, koja se proljeva za mnoge." (Marko 14:24.) Matej kaže: "Ovo je moja krv Novoga saveza, koja se proljeva za mnoge." (Mat. 26:28.) Koja je razlika između ovih izraza: krv Novog saveza i moja krv Novog saveza? Nije li Isusova krv jedina na koju se moglo misliti? To je upravo naša tvrdnja, da je čaša predstavljala patnje našeg Gospodina i da ju je dao svojim učenicima govoreći: "Pijte iz nje svi"; podijelite je među sobom. Naša je tvrdnja da je to bila Isusova čaša iz koje je on pio i koju je dao svojim učenicima da je dovrše — da smo na taj način simbolično pozvani biti dionici Kristovih patnji. — 2. Kor. 1:5-7.

6.10. Tvrdnja pastora Russella podržana Svetim pismom

Upravo naši protivnici negiraju da je Gospodin pio iz čaše — da je to bila njegova čaša. Oni, a ne mi, tvrde da je on pio iz jedne čaše, a mi iz druge — da su njegove patnje bile jedne vrste, a naše drugačijeg karaktera. Mi smo ukazali na njihovu zabludu, citirajući im 1. Kor. 10:16: "Čaša blagoslova koju blagoslivljamo, nije li to zajedništvo [grčki, Koinonia, sudjelovanje] u krvi Kristovoj" — u Kristovoj žrtvi? I ponovno: "Isto tako uze i čašu pošto su večerali, govoreći: Ova čaša je Novi savez u mojoj krvi." (1. Kor. 11:25.) Naša je tvrdnja ta koja je podržana ovim Svetim pismima. Ona pokazuju da je čaša predstavljala krv, smrt, Kristovu žrtvu, čija je svrha ili namjera pečaćenje Novog saveza; i ona pokazuju da nas je naš Otkupitelj pozvao da s njim sudjelujemo u toj čaši žrtvene smrti.

6.11. Prigovori tek bacanje prašine u oči

Takvi su prigovori samo bacanje prašine u oči. Tekst znači potpuno istu stvar kako god se čitao, jer Kristova je krv ta krv, jedina krv, kojom se Novi savez može zapečatiti. I upravo tu krv, tu zaslugu, koja će u konačnici zapečatiti Novi savez, naš Gospodin sada propušta kroz nas, Crkvu, udove njegova Tijela — dopuštajući nam da pijemo iz njegove čaše, kako bismo također mogli sudjelovati u njegovim slavama. Tako je

rekao učenicima koji su željeli sjediti na Prijestolju: "Možete li piti čašu koju ću ja piti?" (Mat. 20:22.) Naš je Gospodin tu jasno naznačio da nitko nikada neće sjediti s njim na Prijestolju osim onih koji s njim sudjeluju u njegovoj žrtvi — ne u nekoj drugoj čaši, ne u nekoj drugoj žrtvi. Što se tiče toga kako je 'moja' (krv) promijenjeno u 'ta' (krv), možda nikada nećemo saznati, budući da je tekst prošao kroz ruke stenografa, slovoslagara i lektora. Ali naglašavamo činjenicu da nije učinjeno nikakvo nasilje nad tekstem te da bi našem argumentu više u prilog išlo 'moja' nego 'ta', jer upravo to i zagovaramo, da mi s našim Gospodinom dijelimo njegovu čašu.

6.12. Ispunjavanje patnji — Za Crkvu

Riječi apostola Pavla o samome sebi (Kol. 1:24) primijenili smo na Crkvu u cjelini kako bismo pokazali sudionništvo apostola i svih su-udova u Tijelu Kristovu u patnjama naše Glave. On kaže: "Ja, Pavao... ispunjavam u svom tijelu ono što nedostaje Kristovim nevoljama, za njegovo Tijelo, koje je Crkva." Skrenuli smo pozornost na činjenicu da, kada se dovrše sve patnje Crkve, Tijela Kristova, krv te žrtve, antitipično poškropljena u "svetinjama nad svetinjama", bit će u korist i za brisanje grijeha "naroda" (Levitski zakonik 16:15), "grijeha cijeloga svijeta." Izričito smo istaknuli da je sva zasluga bila u našem Gospodinu Isusu, tipiziranom juncem za žrtvu za grijeh, a da je udio Crkve u "boljim žrtvama", predstavljen u Gospodinovom jarcu za žrtvu za grijeh, po milosti, a ne po zaslugi.

6.13. Za njegovo Tijelo, koje je Crkva

Naši protivnici misle da nalaze prigovor na ovo u onom dijelu gore citiranog teksta koji kaže: "za njegovo Tijelo, koje je Crkva." Oni kažu: "Kula stražara izjavljuje da će zasluga žrtve 'Gospodinovog jarca,' onih prihvaćenih kao udova Kristovog Tijela, biti poškropljena po pomirilištu za poništenje grijeha naroda, dok sveti Pavao kaže da su njegove patnje bile za Crkvu." Mi odgovaramo da tu nema sukoba. Kristove su patnje došle na njega u vezi s njegovom službom Crkvi; a patnje udova njegovog Tijela dolaze na njih slično u službi Crkvi; no kakvu će primjenu te zasluge izvršiti Veliki svećenik posve je druga stvar. Sveto pismo nam pokazuje da je zasluga

njegove vlastite žrtve, "junca," bila poškropljena ili primijenjena u korist antitipičnih svećenika i Levita te da će se njegova sekundarna žrtva tijela onih prihvaćenih kao njegovih udova, "Gospodinova jarca," primijeniti "za narod." Drugim riječima, Crkva je potaknuta: "I mi bismo trebali položiti svoje živote za braću." To je nova zapovijed našeg Gospodina nama. Ali kako će on primijeniti zaslugu ovog dijela svojih patnji u otkazivanju grijeha naroda objašnjeno je onima od nas koji mogu razumjeti "tajnu." Naše znanje ili neznanje o tome kako Veliki svećenik primjenjuje svoju vlastitu krv, prožetu kroz Crkvu, nema nikakve veze s činjenicom da će ona biti primijenjena "za grijeh naroda."

6.14. Očevo i Sinovo privlačenje

Čini se da je nekima teško dovoljno razjasniti činjenicu da, iako su svi iz Adamove rase grešnici, "djeca gnjeva," oni su ipak od dvije klase — (1) Oni koji imaju oči i uši da razluče Gospodinovu milosrdnu odredbu u Kristu i čija su joj srca poslušna, i (2) oni čije su uši i oči zatvorene za poruku milosti i čija su srca buntovna. Prve od ovih, prijemčive za Božju milost, sada privlači Otac — "koliko god ih pozove Gospodin Bog vaš." Oni su, zato što nisu buntovni, privučeni Isusu radi opravdanja po vjeri. On postaje njihov Zastupnik te oni, začeti svetim Duhom, odmah postaju sinovi Božji.

6.15. Svijet pod Prijekim sudom

Druga klasa, "tjelesno nastrojeni," buntovni, "nepodvrgnuti Božjem zakonu," s njima se ne može postupati na isti način. Za njih je Bog providio Tisućugodišnje Kristovo Kraljevstvo, koje će silom ugušiti pobunu, svezati Sotonu te raspršiti sile tame i preplaviti svijet pravom spoznajom o Gospodinu. Svijet će tisuću godina biti pod nečim što se naziva "prijekim sudom" (ratnim pravom). Drugim riječima, bit će pod Posredničkim Kraljevstvom čija će misija biti uspostaviti sklad između Boga i ljudi — između Boga i svijeta, iz kojeg će Crkva prethodno biti izabrana. Do kraja Posredničkog Kraljevstva bit će uspostavljeni mir i sklad, a zatim će, kao pacificirana provincija Božjeg velikog Carstva, biti predan Jehovi. Drugim riječima, svijetu će trebati 1.000 godina da dosegne taj mir s Bogom do kojeg iz-

abrana klasa ovog doba dolazi gotovo trenutno, kroz vjeru sličnu Abrahamovoj. — Jakov 2:23.

6.16. Potreba za Posrednikom u odnosu na potrebu za Otkupiteljem

Abraham nije trebao Posrednika da bi ga opravdao. On je bio "opravdan vjerom", a i mi smo. (Rim. 5:1.) Ali Abraham je itekako trebao Otkupitelja, a trebamo ga i mi — Isusa Krista pravednika, koji je umro za naše grijeha i po vjeri u čiju krv imamo otpuštenje grijeha. (Mat. 26:28; Djela 10:43.) U biblijskoj upotrebi riječ Posrednik uvijek se koristi u vezi sa Savezom. Mojsije je bio Posrednik Zakonskog saveza; Isus je Posrednik Novog (zakonskog) saveza, pod čijim će uvjetima on uskoro uspostaviti svoje Posredničko Kraljevstvo za blagoslov Izraela i svijeta. — Jer. 31:31; Ezk. 16:60, 61; Rim. 11:27, 31.

6.17. Crkva ima Zastupnika, Abraham nije

Abraham nije trebao Zastupnika; ali mi ga trebamo: ne da bismo osigurali oprost izvornog grijeha, već kao našu Glavu koja će zastupati svaki naš interes kao Novih Stvorenja. Zbog neznanja i slabosti, te imajući blago našeg duhovnog začeca u glinenim posudama, mi se kao sinovi Božji ne bismo mogli nadati da ćemo uspješno ispuniti svoje zavjete posvećenja. Potreban nam je Zastupnik i dobili smo ga — "Isusa Krista pravednika," "koji uvijek živi da posreduje za nas" — kao nova stvorenja, njegove udove.

6.18. Učenje Svetog pisma je razumno

U svjetlu ovih nepobitnih činjenica nije li učenje Svetog pisma razumno kada objavljuje da Nebeski Otac, tijekom ovog doba, "privlači" ili "poziva" one koje on odabire za "udove Kristovog Tijela" — Proroka, Svećenika, Kralja i Posrednika Tisućugodišnjeg doba? I nije li jednako razumno to što nam je rečeno da će tijekom Tisućljeća Krist "privući sve ljude k sebi" — bez obzira hoće li oni to poslušati ili ne?

6.19. Dosadašnje privlačenje od Oca, a ne od Zastupnika ili Posrednika

Ponavljamo, stoga, da je sve dosadašnje privlačenje od vremena našeg Gospodina do sada

izvršio sam Nebeski Otac — a ne posrednik niti zastupnik. Naš je Gospodin taj koji izjavljuje: "Nitko ne može doći k meni, ako ga ne privuče Otac koji me posla, i onoga tko dođe k meni (koga Otac privuče) nipošto neću izbaciti" (odbiti). (Ivan 6:44, 37.) Naš je Gospodin slijedio istu misao kada je izjavio da je on Trs, mi mladice, a Nebeski Otac Vinogradar, i da je ovaj Trs, Crkva, biljka Očeve desnice — odvojena i različita od svijeta. Isus je iznio istu misao u prisposobi koja predstavlja Nebeskog Oca kako priređuje Svadbenu Večeru za svog Sina te šalje svoje sluge da pozovu uzvanike. Kada se oni koji su već bili pozvani nisu na zadovoljavajući način odazvali, Otac je poslao druge sluge na putove i uz ograde kako bi se svadbena gozba napunila gostima. Istu pouku daju riječi našeg Gospodina: "Otac moj, koji mi ih daje, veći je od svih; i nitko ih ne može oteti iz ruke mog Oca." — Ivan 10:29.

6.20. Odabir Rebeke je tip i nije zahtijevao Posrednika

Ista je lekcija tipično naučavana u Abrahamovom slanju njegovog sluga Eliezera da odabere zaručnicu za Izaka. Abraham, tip Boga, poslao je svog slugu, tip svetog Duha, da odabere Zaručnicu, tip Crkve, za svog sina Izaka, tip Isusa. Rebeki nije trebao posrednik između nje i Abrahama, jer je došla na njegov poziv te ju je vodio njegov sluga. Bila je u srodstvu s Abrahamom prije nego što je pozvana da postane Izakova zaručnica, baš kao što su svi oni koji su Očevim pozivom pozvani da postanu Kristova Zaručnica prethodno bili u srodstvu s njim kao udovi "kućanstva vjere." Brak se dogodio nakon što su Abrahamove agencije za odabir Zaručnice završile svoje djelo. Tako će sada, sa završetkom Božanskog odabira Crkve, doći Nebeski Zaručnik da ju primi k sebi, u polju blizu antitipičnog zdenca, Lahaj-Roja. Kasnije će biti predstavljena pred Nebeskim Ocem i svetim anđelima i postat će Zaručnica-družica svog Gospodina, svoje Glave, svog Otkupitelja.

6.21. Uzvišenje Krista

Tada će uzvišenje Krista biti potpuno. Njemu će se "pokloniti svako koljeno, nebesnika i zemnika," a i Crkva će ga priznati svojim Gospodinom,

svojom Glavom. Tada će doći vrijeme kada će Uzvišeni, Glava i Tijelo, ispuniti svoje obećanje: "A ja, kad budem uzdignut, privući ću sve ljude k sebi." (Ivan 12:32.) Privlačenje će se nastaviti kroz cijelo Tisućugodišnje doba, dok svaki pripadnik rase ne osjeti njegov utjecaj i zamah te dok svi voljni i poslušni ne budu blagoslovljeni, uzdignuti, vraćeni u savršenstvo. Mi ne tvrdimo da je uzdignuće našeg Gospodina u slavu moći bilo odvojeno ili nezavisno od njegovog uzdignuća na križ. Naprotiv, "bez križa nema krune." Smatramo da naš Gospodin i posljedično njegovi udovi postižu položaj slave kroz "uski put" križa samožrtvovanja; te da bez tog iskustva on ne bi imao ovlasti ni moći da privuče i uzdigne svijet čovječanstva. Drugim riječima, pravo Krista u slavi da zapečati Novi savez i bude njegov sluga ili Posrednik, preko kojega će se blagosloviti sve obitelji na zemlji, temelji se na njegovoj žrtvenoj smrti. Doista su "proroci govorili o patnjama Krista [Glave i Tijela] i o slavi koja će uslijediti."

6.22. Križ je dao pravo, dok je uskrsnuće Isusu dalo sposobnost

Naš Gospodin bio je podignut na križ kako bi imao pravo privući sve ljude, ali je podignut u uskrsnu slavu kako bi imao sposobnost privući sve. Te su dvije misli logično neodvojive. — Ivan 12:32.

6.23. Davanje pogana u baštinu

U skladu s tim čitamo Očevo obraćanje Pomazaniku: "Zatraži od mene i dat ću ti pogane u baštinu i krajeve zemlje u tvoj posjed." (Psalam 2:8.) Sveti Pavao nam ističe da će se ovo ispuniti pri Drugom dolasku našeg Gospodina, nakon što Otac privuče Crkvu; nakon što ih Krist opravda, a Otac ih začne svetim Duhom, te oni završe svoj put i budu proglašeni dostojnima postići sunasljedništvo sa svojim Otkupiteljem kao udovi Duhovnog Abrahamovog Sjemenja. Ništa ne može biti jasnije onima čije su oči razumijevanja otvorene da cijene "Tajnu." Cijelo stvorenje uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada, čekajući objavu sinova Božjih; čekajući da zasja Sunce Pravednosti; čekajući da djelo privlačenja velikog Posrednika između Boga i svijeta započne i napreduje prema svom

slavnom ostvarenju.

7. OBJAŠNJENJA I ISPRAVCI

7.1. Ispravak, Crkva nije pod Novim savezom

U našem izdanju, Z. '94., str. 349, rekli smo: "Židovski preobraćenici jedva su mogli shvatiti veličinu promjene s Zakonskog saveza na Novi savez." Umjesto novi trebali smo reći Savez milosti, misleći na izvorni Abrahamski savez, predočen Sarom. (Gal. 3:29; 4:28.) U istom članku primijetili smo da pogani više ne moraju postati Židovima, već imaju pristup Bogu kroz Krista i [kao poslužitelji N. S. sudjelovanju u posredovanju] Novog saveza u njegovoj krvi. Ovo je ispravna tvrdnja. Jedini razlog za pozivanje pogana tijekom ovog Evanđeoskog doba da se pridruže Kristu jest taj da tako s njim dijelimo njegovu krv Novog saveza — njegovu žrtvu, i kasnije s njim dijelimo stavljanje tog Novog saveza s Izraelom na snagu tijekom Tisućljeća.

Ponovno u "Kuli" iz '93., str. 372, rekli smo: "Pogledajmo Crkvu pod Novim savezom. Njezin odnos prema Novom savezu je tijekom Evanđeoskog doba. Ali za nju milosrđe pokrivanja tog Saveza nije to da joj dopusti vrijeme da dosegne fizičko, mentalno i moralno savršenstvo, već da joj da položaj pred Bogom, gdje se može ponuditi Bogu kao živa žrtva, sveta i Bogu ugodna kroz Kristovu zaslugu — pod milosrdnim odredbama Novog saveza." Ovo nije ispravna izjava, kako sada vidimo tu stvar. Njezina bit je dovoljno istinita, naime, da kroz Krista Crkva ima uračunato savršenstvo i položaj pred Bogom, priliku da prinese sebe kao živu žrtvu, svetu i ugodnu Bogu kroz Kristovu zaslugu. Jedina greška je u dodanim riječima, "pod milosrdnim odredbama Novog saveza". Ova nam je misao došla iz mračnog doba i bila je trun koji nam je ometao vid. Sada vidimo da Biblija apsolutno ništa ne govori o tome da je Crkva "pod milosrdnim odredbama Novog saveza." Božje milosrdne odredbe za svijet su sve u tom Novom savezu, ali ne i za Crkvu. Njegovo uređenje za njegove pozvane i privučene u Svetom se pismu naziva "opravdanje vjerom." Ovdje se ništa ne mijenja niti napušta. Opravdanje Crkve je isto, a Novi savez stoji kao i uvijek, ali na svom pravom mjestu — kao Savez ili uređenje po kojem će svijet primiti

svoj blagoslov tijekom Tisućljeća.

7.2. Ispravak, Novi savez nije potreban za pokrivanje Crkve

U istoj vezi, na str. 373, rekli smo: "Novi savez je apsolutno neophodan sa svojim odredbama o pokrivanju naših grijeha zaslugom žrtve našeg Otkupitelja." I ponovno: "Naš Gospodin je dao sebe kao Otkupninu, odgovarajuću cijenu, zamjenu, za sve, ali on pred sudom Pravde od Uskrsnuća predstavlja samo one koji dolaze k Bogu po njemu, pod milostivim uvjetima Novog saveza, zapečaćenog ili ratificiranog njegovom smrću." Ovdje su suštinske misli ispravne. Jedinu pogrešku bila u pretpostavci da Novi savez, koji pripada sljedećem dobu, ima ikakve veze s našim opravdanjem, koje je isključivo po vjeri u Kristovu krv.

7.3. Ispravak, Veliki svećenik nije Posrednik tijekom Evanđeoskog doba

Slično tome, slijedeći uobičajenu zabludu i zanemarujući izravnu izjavu Biblije, napisali smo u "Kuli," 1901., str. 182: "U međuvremenu tijekom Evanđeoskog doba Gospodinov narod, okom vjere, promatrao je velikog Velikog svećenika kao svog Posrednika koji uvijek živi da se zauzima za nas." Trebali smo upotrijebiti biblijski izraz Zastupnik umjesto riječi Posrednik. Ponovno smo rekli: "Oni su prihvaćeni kod Oca, ne izravno, već neizravno, 'prihvaćeni u Ljubljenome,' koji je naš posrednik, naš Posrednik." Ponovno smo, umjesto Posrednik, trebali reći Zastupnik. Koristili smo riječ Posrednik na labav, nebiblijski način, kao što to drugi još uvijek čine. Tada nismo primijetili da je izraz Posrednik u biblijskoj upotrebi uvijek povezan s posredovanjem nekog Saveza. Isus je Posrednik Novog saveza i, kako sv. Pavao ističe u Hebrijima 12:24-28, mi ćemo na kraju ovog doba, kao njegova potpuna Crkva, na Općem saboru Prvorođenih, doći k njemu, Posredniku Novog saveza, kao njegova Zaručnica i Sunasljednici u provođenju njegovih blagoslovljenih odredbi za uzdizanje Izraela i svijeta.

7.4. Crkva pod izvornim Savezom, ne zahtijeva Posrednika

Naš je Savez izvorni Abrahamski savez, Savez obvezan Zakletvom, koji je Bog dovršio četiri stotine godina prije starog Zakonskog saveza. Njemu nije trebao posrednik, nema posrednika, zato što, kako apostol ističe, on nema nikakvih uvjetovanosti koje bi se morale posredovati. Bog je obećao da će u svoje vrijeme i na svoj način razviti Abrahamovo Sjeme. On je to otprilike ostvario. "Nitko ne uzima ovu čast sam sebi, nego onaj koji je od Boga pozvan." (Heb. 5:4.) Naš Gospodin Isus pozvan je prvi i odazvao se lojalno radi radosti koja je stavljena pred njega. Nebeski Otac sada poziva udove Tijela — "koliko god ih pozove Gospodin, Bog vaš." Ove, svete i prihvatljive kroz Kristovu žrtvu, on će uskoro "uskrisiti s njim" kao sudionike u Duhovnom Sjemenju. Tada će, kada Pomazanik bude potpun i spreman, Novi savez obećan Izraelu prije više stoljeća stupiti na snagu.

7.5. Ispravak, izrazi Novi savez i Posrednik neispravno upotrijebljeni

Primijetite još jedan slučaj u kojem smo neispravno upotrijebili izraze Novi savez i Posrednik, iako je misao iza toga bila, i još uvijek jest, potpuno točna. Rekli smo: "Ako itko izgubi svoj odnos s Kristom kroz gubitak svoje vjere u dragocjenu krv ili kroz gubitak svetog Duha namjernim grijehom, takav ispada iz zaštite, brige, okrilja Isusova." To je u redu, ali smo pogrešno dodali Posrednika Novog saveza. Istina je, Isus jest Posrednik Novog saveza, ali unošenje te činjenice ovdje čini se da implicira kako njegovo posredništvo i Novi savez imaju neke veze s Crkvom. To je pogreška. Te riječi masnim slovima nisu dodale ništa člancima te ih nimalo ne oštećuju kada ih se sada izostavi.

7.6. Ispravak, Novi savez još nije zapečaćen

U "Kuli" iz '02., str. 223, rekli smo: "Prošlo je gotovo devetnaest stoljeća otkako je Novi savez zapečaćen dragocjenom krvlju našeg Posrednika." Tamo smo rekli nešto za što ne postoji uporište u Svetom pismu te stoga nešto što nismo trebali reći i što sada ispravno korigiramo. Novi savez još nije zapečaćen. Isusova krv —

zasluga njegove žrtve — koja će na kraju za-
pečatiti Novi savez na kraju ovog doba, sada
se drugačije koristi. Primijenjena je na Crkvu
za njeno Opravdanje, kako bi ona mogla imati
opravdana ljudska prava za žrtvovanje i kako
bi time mogla postati ud u Tijelu Kristovu, ve-
likom Posredniku, antitipu Mojsija, kojeg Bog
podigne tijekom ovog Evanđeoskog doba. (Djela
3:23.) Daleko od toga da nam govore kako je
Krist zapečatio Novi savez, Pisma nam govore
upravo suprotno, naime, da je on postao nje-
gov "jamac". (Heb. 7:22.) Zapečaćenom Savezu
ne treba "jamac," ali nezapečaćenom Savezu "ja-
mac" doista treba. Tako imamo malo više svjetla
o toj temi — koje ne proturječi nijednom učenju
ili načelu kršćanske vjere i prakse, već dodatno
objašnjava Božanske namjere i uređenja.

7.7. Ispravak, Isus nije Posrednik tijekom Evanđeoskog doba

U našem izdanju iz 1906., str. 26, rekli smo: "Naš
Gospodin Isus u svojoj je osobi bio Posrednik iz-
među Oca i 'kućanstva vjere' tijekom ovog Evan-
đeoskog doba." Ova je izjava netočna. Nijedan
stih Svetog pisma to ne navodi. To je dio dima
mračnog doba koji nam je sada drago obrisati
iz naših očiju. Kao što je već pokazano u ovom
članku, mi sada jasnije nego ikad vidimo kako
nitko ne može doći k Sinu tijekom ovog Evan-
đeoskog doba ako ga ne privuče Otac, te da
nitko neće biti u izabranoj Crkvi osim "koliko
god ih pozove Gospodin, Bog vaš," te koji će za-
tim učiniti svoj poziv i izbor sigurnim, "jer nitko
ne uzima tu čast sam sebi" — ni Veliki svećenik,
ni niži svećenici, ni Leviti. Svi smo mi pozvani od
Boga da budemo njegovi zastupnici kao Duhov-
no Abrahamovo Sjeme u posredovanju Novog
saveza za blagoslov prirodnog Izraela i svijeta.

8. JESU LI SE PROMIJENILA UČENJA "KU- LE STRAŽARE"? Z 1909—307

Utječu li promjene nedavno napravljene u uče-
njima KULE STRAŽARE (THE WATCH TOWER) u
vezi sa Savezima na ijedno od temeljnih učenja,
ili na ijedno od obilježja Božanskog Plana Vje-
kova onako kako je to prethodno prepoznato i
izneseno u STUDIJAMA SVETOG PISMA (SCRIP-
TURE STUDIES), sv. I do VI?

8.1. Značenje promjene nasuprot odbaciva- nju

Ako se pod riječju promjena podrazumijeva od-
bacivanje nečega što se nekad smatralo istinom,
tada mi niječemo da je došlo do bilo kakve pro-
mjene u našem učenju. Dok prolazimo putem
preko brda i dolina, postoje stalne promjene u
jednom smislu te riječi — promjenjivi prizori —
ali oni ne impliciraju promjenu smjera putnika
— vraćanje istim putem. Tako je i "staza praved-
nika kao blistava svjetlost" i oni koji je slijede
vide kako sja "sve jače i jače do savršenog dana."
Oni neće morati reći, kao što su neki nedavno
rekli: "Sedamnaest godina smo mislili da smo na
pravom putu, ali sada moramo, vratiti se natrag
i poći na ono mjesto gdje smo tada započeli te
krenuti drugim putem." Oni koji su bili na pravoj
stazi blistave svjetlosti i na njoj ostanu, nikada
neće morati reći: "Nekoć smo mislili da su SJENE
ŠATORA BOLJIH ŽRTAVA najjasnije i jedino zado-
voljavajuće rješenje ove teme na svijetu, a sada
moramo krenuti natrag i moramo odbaciti sve
u što smo ikada vjerovali o antitipičnom Danu
pomirenja i njegovim boljim žrtvama. Moramo
se vratiti i sve te godine smatrati gorima nego
potraćenima."

8.2. Promjena nasuprot vraćanju unatrag

U ovom smislu riječi promjena, publikacije KULE
STRAŽARE bile su nepromjenjive od početka pa
sve do sada. Ono o čemu se govori kao o "pro-
mjeni" ne bi se trebalo ispravno tako nazivati.
Ništa nije promijenjeno. Svaki je korak na puto-
vanju bio ispravan — niti jedan korak ne treba
ponovno prijeći niti se na drugi način odbaciti.
Ovo je jedan od dokaza Božanskog vodstva —
nadzora našeg Gospodina nad Očevim djelom
tijekom vremena njegove prisutnosti.

8.3. Nedavni i rani članci Kule su usklađeni

Kao što je nedavno pokazano u KULI STRAŽARI,
naša današnja izlaganja na temu Saveza u naj-
potpunijem su skladu s onima koja smo iznijeli
prije četvrt stoljeća. Što je to onda što naši pro-
tivnici nazivaju "promjenom"? Samo činjenica
da smo od početka previše olako koristili izraz
Novi savez — iako smo tvrdili da, iako pripada
budućnosti, Tisućugodišnjem dobu, on do tada
neće biti na snazi za Izrael i svijet.

8.4. Neki pogledi iz prošlosti smatrani su nebiblijski

Ipak smo smatrali (nebiblijski, kao što sada vidimo) da je naše opravdanje nekako povezano s tim Novim savezom, iako nismo mogli objasniti kako ili zašto bismo trebali biti pod dva saveza. Mi i dalje vidimo potrebu za našim opravdanjem. Mi i dalje vidimo da se ono temelji na žrtvi našeg Gospodina. Mi i dalje vidimo da se naš udio u tome dobiva vjerom — da smo "opravdani vjerom." Ali sada vidimo da Novi savez nema nikakve veze s tom vjerom niti s našim opravdanjem, i da to nijedan biblijski tekst ne uči. Jesmo li išta izgubili? Ne. Mi samo odbacujemo kao beskorisnu, nebiblijsku i nepotrebnu misao da je naše opravdanje imalo ikakve veze s Novim savezom. Mi sada uviđamo snagu biblijskog prikaza te teme — da smo mi opravdani vjerom — "vjerom u njegovu krv" — vjerom u Isusovu žrtvu, Pravednika za nepravedne. Mi sada uviđamo da je Novi savez obećan — ne nama, već Izraelu i svim ljudima. Nismo se odvratili ni od čega što za nas ima ikakvu vrijednost. Mi imamo sve stvarnosti koje smo ikada imali, a uz to, svjetlost na našoj stazi sja još jače.

8.5. Ilustracija kišobrana

Za ilustraciju: Pretpostavite da idete u posjet prijatelju na selo i da vam je dan kišobran da mu ga odnesete. Pretpostavite da ste tijekom putovanja pomislili da vam kišobran treba, bilo zbog kiše ili sunca, i da ste ga nosili otvorenog iznad sebe. Pretpostavite da ste nakon nekog vremena otkrili da vam njegov zaklon ne treba pa ste ga sklopili i odnijeli prijatelju za kojeg je bio namijenjen. Bi li to značilo da ste izgubili svoj put ili promijenili stazu ili se vratili svojim stopama? Sigurno da ne!

8.6. Nekad smo smatrali da je Novi savez za Crkvu

Slično tome, Crkva su "sposobni poslužitelji Novog saveza," pripremajući ga i unapređujući njegove razne interese kako bi ih u pravo vrijeme iznijela pred Izrael i svijet. Ako smo jedno vrijeme, zajedno s drugima, mislili da je taj Savez za našu upotrebu na putu pa smo se stavili pod njega, ili pak pretpostavili da smo pod njim, je li to bilo pogrešno, ili je to bila promjena našeg

puta ili staze kada smo se oslobodili pretpostavke da nam je taj Novi savez potreban? Sigurno da ne! "Dvanaest zvijezda" (Otk. 12:1) baca još više svjetla na našu stazu zbog toga što smo se oslobodili nebiblijske zablude.

8.7. Veće svjetlo znači bolju službu

Ali jesmo li odbacili Novi savez? Nikako. Mi smo još uvijek "sposobni poslužitelji (sluge) Novog saveza" — i dalje ga nosimo naprijed za Izrael i čovječanstvo — služeći mu to vjernije što to činimo inteligentnije, što u skladu sa Svetim pismom. Dobro primijetite da je "promjena" doktrine na strani onih koji nam se protive — oni su već toliko promijenili svoj smjer da su slijepi na mnoge prijašnje stvari koje su nekoć vidjeli. Oni gube "Gospodinovu tajnu" (Ps. 25:14), "Misterij" — objavljen samo svetima i sakriven od svih ostalih. — Kol. 1:26.

8.8. Kula stražara ne negira Isusa kao Posrednika

Ali, reći će netko drugi, nije li se KULA STRAŽARA "promijenila" tako da sada negira Isusa kao Posrednika između Boga i ljudi? Ne znači li to odbacivanje otkupnine i poricanje nužnosti te činjenice Pomirenja? Ne bi li to značilo odricanje od Isusa kao Spasitelja ili Otkupitelja? I ne bi li to bila uistinu velika "promjena"?

Da, zaista; to bi sigurno bile velike promjene. Ali KULA STRAŽARA nije napravila takve promjene u svojim učenjima. Takve pogrešne izjave samo su dio Ponoćnog urlika, kojeg je Protivnik osmislio da u stampedu rasprši prave ovce. Naši protivnici, zaslijepljeni Protivnikom (i moguće pokušavajući "povući učenike za sobom"), "urliču" i dižu "prašinu" kako bi izazvali pomutnju među Gospodinovim posvećenim ljudima. Bog to dopušta kao ispit odanosti svog naroda i njihove vjere u njega kao Pastira stada.

9. "UČINITI KRAJ GRIJESIMA" Z 1909—326

Jedan brat pita kako će odgovoriti onima koji tvrde da Daniel 9:24 uči kako je naš Gospodin Isus učinio kraj grijehu pri svom Prvom dolasku i da stoga Crkva nije mogla s njim sudjelovati

u njegovim antitipičnim ili "boljim žrtvama" za grijeha.

9.1. Sedamdeset tjedana Izraelove naklonosti

Ovaj odlomak odnosi se na 70 tjedana Izraelove naklonosti, od kojih je 69. dosegnuo do krštenja našeg Gospodina na Jordanu, a 70., počevši tamo, dosežao je tri i pol godine izvan križa — pri čemu je smrt našeg Gospodina označila sredinu tog 70. tjedna (stih 27), a prihvatanje Kornelija po svetom Duhu označilo je njegov kraj. Određeni broj stvari trebao je biti ostvaren prije kraja tih 70 simboličnih tjedana — 490 godina. Stoga se trebamo zapitati: U kojem su smislu sve one ispunjene? U kojem su smislu prijestupi završeni u to vrijeme? Zar ih nije bilo više nakon kraja 70. tjedna? Zar ih nema ni sada? Trebala se uvesti "vječna pravednost". Prevladava li "vječna pravednost" po svoj zemlji, ili je ikada prevladavala, bilo tijekom ili od 70 tjedana Izraelove naklonosti? Isti upit mogao bi se primijeniti i na to da se učini "kraj grijesima". Jesu li grijesi došli svome kraju? Zar više nema grijeha? I u kojem su smislu grijesi došli kraju u bilo kojem trenutku tijekom tih 70 tjedana? Trebalo se izvršiti "pomirenje za bezakonje". Jesmo li sigurni da su sva bezakonja bila okajana u to vrijeme? Koji dokaz imamo za to, s obzirom da Sveto pismo tako ne govori? Ova pitanja sama po sebi sugeriraju odgovore.

9.2. Sedamdeset tjedana označava ispunjenje važnih događaja

I dalje smatramo da je smisao ovog proročanstva u tome da će prije isteka tih 70 simboličnih tjedana — 490 godina — dugo iščekivani, važni događaji započeti svoje ispunjenje — ne svijetu, pa ni nominalnom Izraelu, već "tvom narodu." Ti blagoslovi bili su predviđeni i prorečeni za "prave Izraelce" — dok će ostali biti blagoslovljeni u pravo vrijeme. Oni odani Gospodinu poput Daniela bili su posebno "tvoj narod" — svetinja nad svetinjama iz retka 24. "Pravi Izraelci" koji su prihvatili Božje milosrđe bili su ta "svetinja nad svetinjama," koji su bili pomazani svetim Duhom na Pedeseticu. Njima, i svima iz njihove klase od tada, događaji tog vremena su zapečatili ili učinili sigurnim proročanske izjave

iz prošlosti, te su potvrdili vizije nadolazeće slave koje su objavili proroci. U Kristu i njegovom otkupiteljskom djelu vjernici su shvatili početak Božjeg blagoslova za čovječanstvo.

9.3. Pomirenje isključivo za vjernike

Na ovu se klasu odnosilo "pomirenje za bezakonje" koje je naš Gospodin Isus izvršio na nebeskom Pomirilištu, kada je "uzašao na visinu da se tamo pojavi u Božjoj prisutnosti za nas." Time su izbrisana bezakonja Crkve. Time je ostvareno pomirenje vjernika. Ali to pomirenje nije išlo dalje od vjernika; nevjernici su još uvijek nepomireni. Veliki Otkupitelj se nije pojavio kao njihov Zastupnik niti je izvršio pomirenje za njihova bezakonja. Drago nam je, međutim, da će on započeti djelo pomirenja za njih u kasnije vrijeme, kako je prikazano drugim dijelovima Svetog pisma. Za one čija su bezakonja na taj način pomirena žrtvom našeg Otkupitelja, došao je kraj njihovim grijesima — oni više nisu bili pod osudom, već besplatni Božji dar kroz Isusa ostvaruje "pravim Izraelcima" oprost mnogih prijestupa. (Rim. 5:12-19.) Štoviše, prijestup je za ove bio dovršen; jer im je od tada moguće ostati u Božanskoj milosti i besprijekorno držati Zakon — kao što apostol izjavljuje: "Pravednost Zakona ispunjava se u nama koji hodimo ne po tijelu, nego po duhu." (Rim. 8:4; Gal. 5:14.) Ostvareno djelo otkupljenja i pomirenja otvorilo je svakom Židovu priliku za oslobođenje od ropstva Zakonu tako što postaju mrtvi s Kristom; a isto tako, kraj tog 70. tjedna otvorio je sekundarna vrata Božanske naklonosti poganima.

9.4. Pomirenje najprije za Crkvu, a zatim za Svijet

U ovom Svetom pismu ne vidimo apsolutno ništa što bi proturječilo jasnoj izjavi ostalih Pisama u smislu da je veliko djelo pomirenja našeg Gospodina podijeljeno na dva dijela — prvi za Crkvu, a drugi za svijet. Kao što čitamo: "On je pomirnica (zadovoljština) za naše grijeha [grijeha Crkve] i ne samo za naše, nego i [dodatno i naknadno] za grijeha cijeloga svijeta." U žrtvi našeg Gospodina bila je puna zadovoljština. Ona samo čeka da bude ponuđena. Prošlo je gotovo devetnaest stoljeća od prve primjene za Crkvu. Ova upotreba Gospodinove zasluge uskoro će

biti ostvarena — i ta će zasluga (provučena kroz Crkvu) ponovno biti u rukama velikog Velikog svećenika kako bi se upotrijebila za grijeha cijeloga svijeta.

10. ANTITIP POČINJE TAMO GDJE TIP ZAVRŠAVA Z 1909—327

10.1. Kraj Zakonskog saveza s obzirom na Kristovu smrt

Nije li Zakonski savez završio u vrijeme smrti našeg Gospodina? I ako je bio tip ili nagovještaj Novog saveza, ne bi li to bilo vrijeme da Novi savez započne? Ako Novi savez neće biti ratificiran sve dok i posljednji ud Kristove Crkve ne bude patio zajedno s Glavom, ne bi li to podrazumijevalo priličan vremenski razmak između ispunjenja tipa i dolaska antitipa? I nije li KULA STRAŽARA naučavala da tamo gdje tip prestaje sigurno počinje antitip?

10.2. Židovi su još uvijek pod Zakonskim savezom

Kao što smo već istaknuli u prethodnim prilikama, mnogi čine grešku pretpostavljajući da je Zakonski savez završio na križu. Naprotiv, uvjeti tog Saveza obvezuju svakog Židova od dana kada je Savez sklopljen pa sve do danas — kao što sv. Pavao kaže: "Zakon gospodari čovjekom dokle god živi." (Rim. 7:1.) Svaki Židov danas nalazi se pod smrtnom osudom na temelju tog Zakona pod kojim se nalazi, a koji ne može održati. Postoje samo dva moguća načina da se on oslobodi tog ropstva:

10.3. Kraj Evanđeoskog doba označava blagoslove Novog saveza za Izrael

(1) S krajem ovog doba veliki Veliki svećenik će antitipično prinijeti krv "Gospodinovog jarca" "za grijeha svega naroda"; a to će uključivati i grijeha Izraela. A tada će im se otvoriti blagoslovljene prilike Novog saveza, kao što je Bog obećao. (Jer. 31:31; Rim. 11:27-31.) Tada će im se otvoriti oči, progledat će iz svog mraka i radosno će prihvatiti Posrednika Novog saveza te odmah započeti sudjelovati u blagoslovima tog Saveza.

10.4. Umiranje Zakonskom savezu

(2) Da bi se bilo koji Židov oslobodio Zakonskog saveza prije inauguracije Novog saveza u vremenima restitucije, on mora umrijeti Zakonu. Kao što sveti Pavao izjavljuje: "Zakon gospodari čovjekom dokle god živi." "Zato ste i vi, braćo moja, umrli Zakonu po tijelu Kristovu, da pripadnete drugome, onome koji je uskrsnuo od mrtvih." (Rim. 7:1, 4.) To je u potpunom skladu s apostolovom izjavom: "Krist je svršetak Zakona za pravednost svakomu tko vjeruje" — do te mjere da postane sljedbenik Kristov te da posveti svoja prava na restituciju u smrti, kao živu žrtvu, slijedeći primjer svog Otkupitelja. (Rim. 10:4.) Budući da je sadašnjost vrijeme koje je Otac odredio kao "godinu milosti Gospodnje" (Iza. 61:2), "prihvatljivo vrijeme" kada je Bog voljan prihvatiti žrtve (najprije Isusovu žrtvu, a zatim žrtvovanje onih koji su opravdani njegovom krvlju, njegovih sljedbenika, koji prikazuju svoja tijela — Rim. 12:1), Židovi imaju jednako dobru priliku kao i pogani da na taj način stupe u sunasljedništvo s Kristom, Duhovnim Abrahamovim Sjemenom. A oni nemaju bolju priliku, jer nema drugog imena niti drugog načina koji je sada otvoren bilo kome da dobije udio u "višnjem pozivu" na božansku narav, slavu i čast.

10.5. Pavao nije dao naslutiti da je Zakonski savez završio

Sveti Pavao, pišući Galaćanima, upozoravajući ih da ne dolaze pod vlast Zakona, uopće ne daje naslutiti da je Zakonski savez prošao ili postao mrtav. Naprotiv, on je svjedočio da, ako bi se tko obrezao, postao bi "dužnik da vrši sav Zakon." (Gal. 5:3.) U Poslanici Hebrejima sveti Pavao spominje činjenicu da je Novi savez bio obećan te da je sam nagovještaj riječi novi značio da je Zakonski savez ostario i stoga bio "blizu nestanka" i potpunog gubitka svoje snage. Ali on nije rekao da je već nestao. Njegovo je jasno učenje bilo da su oni koji su po vjeri prihvatili Gospodina Isusa i postali mrtvi s njim krštenjem u njegovu smrt, na taj način učinjeni "slobodnima od Zakona" te su nakon toga bili "ne pod Zakonom [Savezom], nego pod Milošću [Savezom — Abrahamskim savezom]." — Gal. 5:18.

10.6. **Brisanje zadužnice s njezinim propisima**

Ovdje se treba spomenuti još jedno Sveto pismo: "Izbrisavši zadužnicu s njezinim propisima, koja je bila protiv nas (Hebreja), te je ukloni uzevši je i pribivši je na svoj križ." (Kol. 2:14.) To znači, ne da je Zakonski savez bio opozvan ili ukinut, već da je, što se tiče Židova koji su prihvatili Krista, zahtjeve svih propisa Zakona za njih u potpunosti ispunio Gospodin Isus kada je bio pribijen na križ.

10.7. **Život Hagare i Jišmaela nakon Izakova rođenja jest dokaz da Zakonski savez nije završio Isusovom smrću**

Još jedan dokaz da Zakonski savez nije prestao postojati kada je Isus umro, i da još nije prestao, pružen nam je u tipu Hagare i njezinog sina Jišmaela. Apostol nam kaže da je Hagara alegorijski predstavljala Zakonski savez i da je Jišmael simbolički predstavljao tjelesni Izrael, djecu tog Saveza. On citira činjenicu da kada je rođen baštinik, Izak, sin Sarinog saveza, Bog je rekao Abrahamu: "Otjeraj ropkinju i njezina sina, jer sin ropkinje neće biti baštinik sa sinom slobodne." (Gal. 4:30.) To znači da će Zakonski savez i njegova židovska djeca na neko vrijeme biti odbačeni od Božanske naklonosti. Da je Hagara u to vrijeme umrla, učenje ovog tipa bilo bi da je Zakonski savez tada prestao postojati. Ali Hagara je nastavila živjeti, i tako je Zakonski savez nastavljen, te još uvijek ima vlast nad svakim Židovom dokle god živi. Ako pratimo tip dalje, vidimo da se Hagara naknadno vratila i bila podložna svojoj gospodarici, a Jišmael, koji je predstavljao Izraelce, kasnije je primio blagoslov od Abrahama, koji je predstavljao Boga.

10.8. **Novi zakonski savez neće biti uspostavljen sve do kraja starog Zakonskog saveza**

Tako, dakle, Zakonski savez nije prošao kada je naš Gospodin Isus umro, niti kada je uskrsnuo od mrtvih kao antitip Izaka. Posljedično, antitipični Novi savez nije bio uveden u to vrijeme. Ipak, kao što smo već istaknuli, kada je naš Gospodin prinesao sebe na krštenju, govoreći: "Evo dolazim vršiti tvoju volju, o Bože" (Heb. 10:7), on

je stavio na stranu prvu (tipičnu) žrtvu da bi uspostavio drugu (antitipičnu) žrtvu. Njegova tri i pol godišnja žrtvena služba bila je tipizirana klanjem junca na dan pomirenja. Odmah po svom uzašašću, primijenivši svoju krv u našu korist za naše pomirenje s Ocem kako bismo mogli postati njegovi su-žrtvovatelji, on je odmah započeo sekundarni dio žrtava Dana pomirenja — klanje "Gospodinovog jarca" uzetog "od naroda" čija će krv naknadno biti primijenjena "za sav narod."

10.9. **Blagoslov svijeta čeka progresivno žrtveno djelo Crkve**

Ovo žrtvovanje Crkve, u jednom smislu, obavio je veliki Veliki svećenik na Dan Pedesetnice. Ali to je bilo progresivno djelo i cijela žrtva još nije dovršena, i neće biti dok i posljednji ud Tijela ne ode u žrtvenu smrt, stopama Otkupitelja. Tako vidimo da je odbacivanje tipa i uspostavljanje antitipa zahtijevalo dugo razdoblje. A ova stvar oko Dana pomirenja, iako je od izuzetne važnosti, ni u kom slučaju nije bila jedino tipično obilježje Zakonskog saveza. Nije li on nagovijestio izlazak Velikog svećenika u haljinama slave i ljepote da blagoslovi narod? I nije li ovo obilježje Zakona još uvijek neispunjeno? I može li ono proći prije tog ispunjenja? Mi smatramo da ne može i da će trenutak njegovog prolaska biti onaj trenutak u kojem će Novi savez stupiti na snagu s tim istim narodom — Izraelom.

11. **USPOREDBA TIPA I ANTITIPA U PRIPREMI ZA ISPUNJENJE BOŽANSKOG OBEĆANJA ABRAHAMU Z 1909—381**

11.1. **Tipični Posrednik**

(1) Mojsije je bio tipični posrednik između Boga i izraelskog naroda (koji je tipizirao svijet čovječanstva); on ih je preuzeo blagosloviti tako što je za njih kod Boga posredovao Zakonski savez. Pod njegovim su posredništvom njihovi prošli grijesi bili ignorirani, pod uvjetom da savršeno drže Božanski Zakon. To je uređenje propalo jer nisu mogli opstati u saveznom odnosu s Bogom, budući da nisu bili u stanju savršeno održati Božji Zakon.

11.2. Antitipični Posrednik

(1) Isus je, prema proročanstvu Božanskog imenovanja, Posrednik "između Boga i ljudi" — svijeta. On preuzima na sebe zadovoljenje Pravde za sve, a zatim blagoslov svih pod svojim Tisućugodišnjim Posredničkim Kraljevstvom (kroz Izrael kojeg će predstavljati Drevni dostojanstvenici) tako što će svima pružiti priliku da uistinu postanu Izraelci te tako budu spremni za ponovni prelazak k Ocu pod uvjetima vječnog Zakonskog saveza.

11.3. Suradnici tipičnog Posrednika

(2) Prema Božanskom uređenju, tipični je posrednik sebi pridružio svećeničko pleme — Arona i njegove sinove te cijelo Levijevo pleme — "svoju kuću", po kojima su prinesene žrtve posredovanja.

11.4. Suradnici antitipičnog Posrednika

(2) Prema Božanskom uređenju Krist, pravi Posrednik, tijekom ovog doba pridružuje sebi svećeničku klasu — Crkvu — "malo stado", "kraljevsko svećenstvo" i "veliko mnoštvo" ili "kućanstvo vjere", antitipične Levite.

11.5. Tipična Mojsijeva kuća

(3) Ova Mojsijeva kuća (pleme Levijevo) bila je posebno izabrana od Gospodina kao njegov "prvorođenac." Ona je jedina predstavljala prvorođenice Izraela pošteđene u pashalnoj noći, kada su prvorođenci Egipta bili pobijeni, u onoj pashalnoj noći.

11.6. Antitipična kuća vjere

(3) Ovo "kućanstvo vjere", kojemu pripada "kraljevsko svećenstvo", Gospodin naziva "Crkvom prvorođenih." Ono uključuje sve one koji su mimoideni (pošteđeni) u "noći" Evanđeoskog doba koja prethodi Tisućugodišnjem Danu općeg izbavljenja.

11.7. Aron, glava svoje kuće

(4) Iako je Aron bio glava te kuće, bio je podložan Mojsiju, svom bratu. Kao što Gospodin

objavljuje: "Dao sam ti Arona da bude tvoj glasnogovornik, a ti ćeš mu biti bog (vladar)" — nadređeni.

11.8. Krist, Veliki svećenik naše vjeroispovijesti

(4) "Zato, sveta braćo, dionici nebeskoga poziva, promotrite Isusa Krista, Apostola i Velikog svećenika naše vjeroispovijesti" ili reda. (Heb. 3:1.) Posvećenje za svećenika prethodilo je Kraljevstvu i njegovom Posredničkom djelu za ljude.

11.9. Aron, niži svećenici, Leviti služili su Mojsijevoj kući

(5) Aron i niži svećenici te Leviti svi su pomagali Mojsiju — bili su njegove slugе i pod njegovim vodstvom u posredovanju u raznim službama vezanima za zadovoljavanje Pravde i škropljenje naroda, "mireći" ih prije inauguracije Zakonskog saveza, što je predstavljalo njihov sklad s Bogom i njegovo prihvaćanje njih tako dugo dok budu čuvali njegov Zakon. Tako je pisano: "Mojsije je uistinu bio vjeran kao sluga u cijeloj njegovoj kući" — Levitskom plemenu.

11.10. Crkva surađuje s Kristom

(5) "Ali Krist kao Sin (je) nad svojom kućom, čija smo kuća mi ako čvrsto do kraja zadržimo pouzdanje i ponos nade." (Heb. 3:6.) Ova služba uključuje prinose pomirenja, a kasnije blagoslivljanje i poučavanje svijeta kako bi se svi pripremili za obnovu saveznih odnosa s Bogom kao prije pada. Svi koji se slože: "Sve ove stvari Božanskog Zakona mi ćemo činiti!", kao što je to učinio Izrael Mojsiju, bit će blagoslovljeni Tisućugodišnjim prilikama — restitucijom — kako bi ih se osposobilo da to čine savršeno — za izravan odnos s Bogom.

11.11. Tipični su svećenici sudjelovali u žrtvovanju

(6) Svećenici su sudjelovali u prinošenju "teladi i jaraca" čija je krv poškropila ploče Zakona, a potom poškropila i sav narod. Jer, nije li to bila ta ista žrtva za grijeh koja se ponavljala "iz godine u godinu neprestano" i koja nije mogla ništa više doli tipično očistiti od grijeha? — Heb. 9:19-21.

11.12. Antitipični svećenici sudjeluju s Velikim svećenikom

(6) Antitipični svećenici pozvani su da se pridruže Velikom svećeniku u djelu žrtvovanja potrebnom za inauguraciju Posredničkog Kraljevstva. "Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim (koje vas opravdava po vjeri), da prikazete svoja tijela kao živu žrtvu, svetu i ugodnu Bogu, i svoju razumnu službu." — Rim. 12:1.

11.13. Tipične žrtve na godinu dana

(7) Klanje junca i jarca za žrtvu za grijeh, čija je krv pomirivala grijehe kuće posrednika, a također i grijehe svega naroda, bilo je djelotvorno godinu dana i "ponavljalo se iz godine u godinu." Budući da ona nikada nije doista odnijela grijeh, blagoslovi koji su iz nje proizlazili bili su tek privremeni, na što je ukazivala i nužnost godišnjeg ponavljanja. (Heb. 10:1.) Dva klanja i dva škropljenja Pomirilišta predočavala su višestruke antitipove.

11.14. Antitipične žrtve su trajne

(7) Antitipični junac i jarac, "bolje žrtve" Isusa i njegovih "udova", njegovog nižeg svećenstva (pri čemu sva zasluga proizlazi iz Isusove žrtve kroz njegove niže svećenike) bit će u potpunosti djelotvorni i neće trebati ponavljanje. Veliki je svećenik prinio samoga sebe (junca) na Jordanu i "dovršio" žrtvu na Kalvariji. Nakon toga on je prinio svoju Crkvu (jarca) na Pedeseticu, i ta će žrtva završiti smrću njegovog posljednjeg "uda" u tijelu. — Heb. 10:22, 23.

11.15. Tipične žrtve nisu mogle dati vječni život

(8) Kao rezultat toga što su njegove žrtve bile samo tipične, Zakonski savez nije uspio dati vječni život i blagoslov Izraelu. Stoga oni nisu ostvarili svoje slavne nade u sudjelovanje s Mesijom u blagoslivljanju i poučavanju svih obitelji na zemlji — u skladu s obećanjem danim Abrahamu. Ali ono što oni kao cjelina nisu uspjeli postići, izabrani su postigli. A ostatak je bio "zaslijepljen" sve dok se svi izabrani "udovi" Duhovnog Izraela — Antitipičnog Mojsija i njegove kuće — najprije ne izbave Božjom silom u Prvom uskrsnuću. — Ivan 1:13; Rim. 11:25-31.

Nijedan Židov ne može dobiti vječni život pod uvjetima Zakonskog saveza osim jednim od dva načina. (1) Tijekom ovog "prihvatljivog vremena" on bi mogao postati "ud" Pomazanog Svećenika, Kralja, Posrednika tako što će postati "mrtav Zakonu, a živ Bogu po Isusu Kristu." (Rim. 6:11; 7:4.) (2) U Tisućljeću će stari Zakonski savez biti zamijenjen novim Zakonskim savezom, te će svi pod onim starim tada imati tisuću godina prilike da dođu pod Novi savez — preko njegovog boljeg Posrednika, Krista.

11.16. "Bolje žrtve" dat će vječni život

(8) Kao rezultat "boljih žrtava" pravog Posrednika — Kralja i Svećenika — Evanđeoske Crkve, koju je Otac prihvatio kao žrtvu na Pedeseticu "dok svi ne prispijemo do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove" — gdje je Isus glava, a mi njegovi "udovi." (Efež. 4:13; Djela 3:23.) Isus i svi njegovi "udovi" poslužitelji su (sluge) Novog saveza. (Mal. 3:1; 2. Kor. 3:6.) Prva je služba žrtvovanje. Na kraju ovog doba krv, "sveta i prihvatljiva" kroz Isusovu zaslugu (Rim. 12:1), bit će primijenjena "za sav narod." Tada će Mesijino Kraljevstvo odmah obnoviti do savršenstva Drevne dostojanstvenike, koji će odmah biti u zajedništvu s Bogom po Novom savezu. Ovi će, kao zemaljsko sjeme, postati "knezovi" preko kojih će se blagoslovi Tisućugodišnjeg Kraljevstva proširiti na cijelo čovječanstvo. Rezultat će biti slavan: Sve obitelji na zemlji bit će blagoslovljene spoznajom i pomoći izvučene iz stanja grijeha i smrti nazad u obnovljene uvjeti saveza za vječni život pod uvjetom poslušnosti. Buntovni će biti potpuno uništeni u Drugoj smrti.